

הידברות

עונג שבת

פרשת בהר | גליון 349 | כ' באייר תשע"ח

תגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

להפצת העלון - 073-2221388

www.hidabroot.org

העלון מוקדש להצלחת שירן בת נעמה
לעי"ג פונגדה בן טורי | לעי"ג לבנה בת חממה יונה
לזשי"ק ענבל בת איריס ויהב בן מוניק

להקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת		מדינת ישראל	
מדינת ישראל	מוצאי שבת	מוצאי שבת	כניסת השבת
ירושלים	20:38	20:01	18:45
תל אביב	20:36	20:03	19:02
חיפה	20:39	20:04	18:56
באר שבע	20:37	20:01	19:02

עבודה זרה ושמירת שבת?

לא על כל מצווה נאמר כי היא משמשת ככריתת ברית, ולא על כל מצווה נאמר כי היא אות וסימן ליסוד היסודות של האמונה. אולם על השבת נאמרו שני אלו

הרב זמיר כהן

פרשת השבוע נחתמת במילים: "לא תעשו לכם אֱלִילִים וּפְסֵל וּמִצֵּבָה לֹא תִקְמוּ לָכֶם וגו', אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ". כל הקורא פסוקים אלה תמה מיד: מדוע ציינה התורה את שני הנושאים הנכבדים האלה יחד? מה הקשר בין עבודה זרה לשמירת שבת? ובפרט שעל שמירת שבת כבר הצטוונו בעשרת הדברות, ומה ביקש הקב"ה לחדש לנו באזכור המצווה שוב כאן? על שאלות גדולות אלה עומד האור החיים הקדוש, ומשיב תשובה האמורה לעורר כל יהודי ויהודייה להתבוננות מעמיקה עם עצמו באשר למצבו בשמירת השבת. הנה דבריו: "נתכוון להסמיך מצוות שבת למצווה שלפניה, דכתיב 'לא תעשו לכם אֱלִילִים' לומר, כשם שעבודה זרה שקולה ככל התורה, גם מצות שבת שקולה ככל התורה כולה".

והדבר דורש הסבר. לעניין עבודה זרה מובן מאד מדוע העובר עבירה זו נחשב אצל הקב"ה כעובר על כל התורה, שהרי מיד כשהוא עובד עבודה זרה, הוא מורד במלכו של עולם. ומרידה במלך כוללת בתוכה מרד בכל חוקיו. אבל הלא השבת היא רק אחת ממצוות התורה, ומדוע גם העובר עליה נידון כעובר על כל התורה?

אולם התשובה פשוטה, והיא טמונה במקום בו ציינה התורה את טעם מצוות שמירת השבת. וכך נאמר בפרשת כי תישא (שמות לא, טז-יז): "וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם! בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֹתוֹת הוּא לְעֵלְמָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפְּשׁ". ביאור המילה "אות": סימן. וכאן נאמר שהסימן המשמש בוחן אלוקי לכל יהודי, האם הוא מאמין בה' כי הוא ברא את העולם, או שחלילה להיפך, הוא האופן שבו הוא מתנהג בשבת. ובמילים אחרות: הקב"ה מכריז ואומר, "מי שמאמין בי שבראתי את העולם בששה ימים ושבתתי ממלאכה ביום השבת, יוכיח

זאת במעשיו, על ידי שישבות גם הוא ממלאכה ביום השבת. ומי שמחלל את השבת, הנני רואה אותו כמי שאינו מכיר בי כבורא העולם, חלילה". לא על כל מצווה נאמר כי היא משמשת ככריתת ברית, ולא על כל מצווה נאמר כי היא אות וסימן לעניין מיוחד. אולם על השבת נאמרו שני אלו, משום חשיבותה, לפיכך ראתה התורה צורך להסמיך כאן את איסור עבודה זרה, לשמירת השבת. לומר שזה חשוב כמו זה. ומהי הגדרת מלאכה האסורה בשבת? המילה "מלאכה" היא משורש "מלך", בעוד המילה "עבודה" היא משורש "עבד". זהו אדם העומד בראש העיסוקים האנושיים, וזהו אדם הנמצא בתחתית הסולם, על אף ש"מלאכה" ו"עבודה" נראות כבעלות משמעות זהה.

אולם "מלאכה" אינה כרוכה בטרחה כעבד העמל בעבודת כפיים, אלא ישנן שלושים ותשע פעולות המוגדרות מלאכות, בגלל השינוי המהותי שהן יוצרות, כגון: כותב ללא שום טרחה, זורע אפילו זרע אחד מבלי להתעייף, קוטף עלה או פרי, מתניע רכב ומבעיר ניצוץ השורף דלק, מדליק מצת או תאורה חשמלית, מוציא מרשות היחיד לרשות הרבים, חותך נייר, גוזז ציפורן או שיערה, ועוד. בכל אלה אינו טורח, אבל עושה מלאכה. והרי הקב"ה מכריז ואומר: כשם שאני בראתי את העולם ללא טרחה, ושבתתי ביום השביעי מכל מלאכתי, גם בני ישראל לא יעשו מלאכה ביום השבת.

לפיכך, מקור הברכה בפרנסה טמון ביום השבת, יום בו שובת היהודי ממלאכתו, לובש בגדים נאים וסועד סעודות פאר, ומתענג בחברת בני משפחתו מבלי לקטוע את השיחה עם רעייתו בגלל טלפון שמצלצל, ומבלי שאף אחד מהילדים "בורח" בעת הסעודה המשפחתית לצאת עם חבריו. הכל מאוחדים בשלווה, אוכלים, שרים ומשוחחים יחדיו, ויוצאים במוצאי שבת לאחר ההבדלה עם כוחות רעננים לששת ימי השבוע. אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא! שבת שלום.

שאל את הרב

הרב אברהם יוסף

האם מותר למכור או להשכיר דירה לערבי?
בארץ ישראל צריך להקפיד שהשיישוב יהיה יהודי, ולא לתת אחיזה למי שאינו יהודי, וכמו שציוותה התורה "לא תחונם", ופירשו רבותנו - אל תיתן

להם חניה בארץ ישראל. מלבד ביישוב שרובו מאוכלס ע"י גוים, מותר להשכיר או למכור להם, כיון שאין יהודי שיהיה מוכן להתגורר במקום זה.
האם מותר לעשות קידוש בשבת על מיץ ענבים מוגז?

כל יין שיש עליו הכשר כיון הראוי לברכת הגפן, מברכים עליו לכתחילה בורא פרי הגפן, והוא ראוי לקידוש והבדלה ככל יין. ולכן יין או מיץ ענבים שהכניסו בהם גז להתסיס אותם בשתייה, הרי דינם ככל יין, ומותר לקדש ולהבדיל עליהם.

2 דינאל בלס ליצור חיים? (ב')

4 הרב אפרים אורשלימי שיטה לילד השישי

5 עוד מדיני הקידוש קו ההלכה

6 אשראי רוע לי... חיים וולד (ב')

8 מעמד האישה ביהדות הרב זמיר כהן

9 "יש לך זאבת" מיכל אריאלי

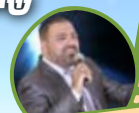
14 לתת הרבנית ימימה מרדכי

נופש רוחני בחג השבועות

שישי-ראשון • ד'ו' סיון 18-20/5

בהשתתפות הרב זמיר כהן הרב מרדכי לוי

ינעם הפיוטן בניסך דנשטן את הפילות השבת והג

לפרטים והרשמה מס' מקומות מוגבל 073-2221270

בואו לקבל את התורה עם הידברות

במלון "ציפורי בכפר" קיבוץ חפץ חיים

היהודי החושב

מידע בדנ"א) הוא כמו זכייה נוספת בלוטו. אך יש גבול לכמות הזמן והמקום ביקום. מילים מפוצצות כמו "מיליארדי שנים" הם עדיין זמן קצר מאוד אף להשערתם, בהתייחס למורכבות החיים בטבע.

הביופיזיקאי ד"ר הרולד מורוביץ (Harold Morowitz), בספרו "שטף אנרגיה וביולוגיה", חישב ומצא שעבור חיידק בודד, היה נדרש זמן ממושך הרבה יותר משיהיה אי פעם ביקום, אילו כוח הדחף היחיד ליצירתו היה צירופים מקריים של מולקולות" [C. Folsome, Life: Origin & Evolution, Scientific American, Special Publication 1979].
ואם חיידק מורכב עד כדי כך, עד כמה מורכב האדם?

בני אדם מורכבים מ- 75 טריליון תאים, כל תא עם תוכנית ומטרה בגוף. הדנ"א בתא האדם מכיל כ-3 מיליארד נוקלאוטידים (אותיות בתוכנה של הדנ"א). כדי לכתוב את כל רצף הגנום האנושי יש צורך בערימת ספרים שגובהה כ-50 מטר. אסטרופיזיקאי מפורסם בשם פרד הויל (Fred Hoyle) העריך את הסיכוי שהחיים ייווצרו, והגיע למסקנה שהמדובר הוא בסיכוי בלתי-אפשרי של אחד מתוך 10 בחזקת 40,000 (10- עם 40 אלף אפסים לאחוריו). המשך בעמוד 7 <<

מדוע מדענים לא מצליחים לייצר חיים מדומים? (ב')

אפילו "מיליארדי שנים" הם זמן קצר מאוד בהתחשב בדנ"א שלנו

לא קיימת אף סוג של "תיאוריה" המסוגלת לחשב תרחיש כזה, אפילו לא באופן דמיוני. נקודה חשובה נוספת לציון היא, שגם לפי גרסתם של המשערים תיאוריות על עולם עתיק, אין למעשה מספיק "זמן" ביקום לצירופי מקרים כה רבים, אשר מסוגלים להכיל את מורכבות החיים.

בכמה דרכים לדעתך יכולים להסתדר 52 קלפים בתוך חפיסת קלפים? התשובה כנראה תפתיע אותך: 80 מיליון טריליון טריליון טריליון זאת, זהו המספר - 80 עם 66 אפסים (אחרי...)

ועד כמה מורכבים החיים? הדנ"א של בקטריית כולי אחת ויחידה מכיל כ-3 מיליון נוקלאוטידים (-אותיות בתוכנה של הדנ"א), כאשר לכל אחת מן האותיות הללו יש תוכנית ומטרה ביצירת החיידק הקטן הזה. לצורך ההמחשה, נתאר לעצמנו חפיסת קלפים שזכתה בסידור המתאים כ-3 מיליון פעמים! כל גן מתאים (-קוד, יחידת

בכתבה הקודמת עמדנו על מורכבות החיים, ולמדנו כיצד התא הפשוט ביותר מורכב למעשה ממכונות שונות הפועלות במקביל, ומבצעות פעולות מורכבות. אפילו התא הפשוט ביותר דורש פעולות שונות בו-זמנית כדי לשרוד בטבע. מסיבה זו, לא קיימת אף דרך טבעית לחיים להיווצר מעצמם מחומר דומם. יש בכך הוכחה מדעית חזקה מאוד למציאות הבורא.

שיתוף הפעולה בין מרכיביו של התא הוא שמאפשר את המושג הנקרא "חיים". בלעדי אחד מהם, התא ימות. זו הסיבה שאין כל אפשרות טבעית ליצירת תא חי מדומם. זאת חשוב להבין: לא מדובר בעניין של "הסתברות", אלא באי-היתכנות. החיים אינם דומים לשליפה אקראית של "קלפים" (כימיקלים) מתוך "החפיסה" של הטבע. התא החי דומה יותר להרכבת בית מקלפים, בצירוף מסוים מאוד של רכיבים, שאם יחסר רק אחד מהם, כל בית-הקלפים יקרוס מיד. מסיבה זו לא הצליחו לייצר חיים מדומם, וגם

נעמה גרין

7 עובדות שלא ידעתם על הרמח"ל

7 עובדות שלא ידעתם על הרמח"ל, שיום פטירתו חל השבוע, כ"ו באייר

שבע עובדות

מביאה לידי זהירות, זהירות מביאה לידי זריזות, זריזות מביאה לידי נקיות, נקיות מביאה לידי פרישות,

פרישות מביאה לידי טהרה, טהרה מביאה לידי חסידות, חסידות מביאה לידי ענוה, ענוה מביאה לידי יראת חטא, יראת חטא מביאה לידי קדושה, קדושה מביאה לידי רוח הקודש, רוח הקודש מביאה לידי תחיית המתים". הספר מקדיש פרקים לכל אחת מהדרגות המפורטות בברייתא, מלבד שתי האחרונות: רוח הקודש ותחיית המתים.

הרמח"ל העיר על חוסר ההכרה בחשיבות המוסר ולימודו, וכתב בלשונו הזהב: "אם תתבונן בהווה ברוב העולם, כי רוב אנשי השכל המהיר והפקחים החריפים ישימו רוב התבוננם בהסתכלותם בדקות החכמות ועומק העיונים... כי יש שיטרוחו מאוד במחקר הבריאה והטבע, ואחרים יתנו כל עיונם לתכונה והנדסה, אחרים למלאכות, ואחרים יכנסו יותר אל הקודש... אך מעטים יהיו... אשר יקבעו עיון ולימוד על עניני שלמות העבודה, על האהבה, על היראה, על הדבקות ועל כל שאר חלקי החסידות".

7. בערוב ימיו, זכה הרמח"ל לעלות לארץ ישראל, והתיישב בעיר עכו סמוך לנמל. בכ"ו באייר תק"ז השיב הרמח"ל את נשמתו למרום, ונקבר סמוך לקברו של רבי עקיבא בטבריה.

הרמח"ל היה חי בזמנו - הוא היה הולך ברגל כדי לקדם את פניו. המגיד ממזריטש, מגדולי החסידות, אמר על הרמח"ל כי: "אין דורו היה כדאי לו". כוונתו היה כי בני דורו לא ידעו להכיר בגדולתו. ואכן הרמח"ל סבל רדיפות ומחלוקות רבות בגלל עיסוקו בקבלה, בתקופה שכל העוסק בקבלה נחשד בקשר למשיח השקר שבתאי צבי.

5. הספר בנוי באופן הבא: על כל מידה/דרגה כותב המחבר מה טיבה, מפרט את חלקיה השונים, מביא את דרכי השגתה ומזהיר מפני המכשולים הקיימים בדרך להשגת אותה המידה. בספר באים בירורים מקיפים בנושאי המידות: זהירות, זריזות, נקיות, פרישות, טהרה, חסידות, ענוה, יראת חטא וקדושה. כל אחת מהן זוכה לניתוח מעמיק המסתייע בפסוקי התנ"ך ובספרות חז"ל.

6. אחרי ההקדמה והפרק הראשון, הספר מחולק לפי דרגות בעבודת השם, כשכלל דרגה מוקדשים שלושה או ארבעה פרקים. הדרגות מוגדרות לפי הברייתא הבאה: "אמר ר' פנחס בן יאיר: תורה

1. רבי משה חיים לוצאטו, המכונה "הרמח"ל", נולד בשנת תס"ז בעיר פאדובה באיטליה. כבר בצעירותו התפרסם הרמח"ל בכישרונותיו המיוחדים. מסופר כי בהיותו בן חמש עשרה - ידע בעל פה את כל התלמוד ואת כל כתבי האר"י והזהר הקדוש.

2. עם השנים עבר הרמח"ל להתגורר באמסטרדם, ועסק בליטוש יהלומים לפרנסתו. שם הדפיס את ספריו - "דרך ה'" ו"מסילת ישרים" - ספרי מוסר בעלי אופי קבלי, אך בצנעה.

3. ספרו "מסילת ישרים" הפך עם הזמן לספר יסוד תורני, בפרט בתנועת המוסר. לימים זכה הספר לשבחים מיוחדים מפי הגאון רבי אליהו מווילנא. הספר מתמקד בדרכים להשגת שלמות בעבודת השם ולקניין מידות שונות. הוא נדפס לראשונה באמסטרדם בשנת ה'ת"ק (1740), ובהמשך במהדורות רבות נוספות.

4. מדובר בספר יסוד תורני שזכה להערכה רבה מגדולי ישראל לאורך כל הדורות. הגאון מווילנא אמר כי לא מצא בספר אף מילה מיותרת, וכי אם

ימי רביעי • החל מ-כ"ד אייר 9.5.18
6 מפגשים • בשעות הערב
קבוצות קטנות לחוד וביחד
לנשים תינתן הדרכה ע"י רבנית
באולמי בית הידברות | פ"ת
מהר"א אריה... מרחב כאמון
073-222-1-300
*פוטנה בספר הרשמיים

הרב שמחה כהן
הרב זמיר כהן
הרב איתמר אינהסזאן
בוא לסדנא יהודית שיתין לכם כלים לנישואין מאושרים!
מתאים גם לנשואים בשנתם הראשונה • ינתן אישור לכלה

מתכוננים
לחתונה?
השקיעו במה
שחשוב באמת!
בואו לסדנא זוגית

להפצת עלון הידברות

עלון "עונג שבת" הפך בשנה האחרונה לעלון הנפוץ ביותר בארץ - בזכותכם! היום מופצים קרוב ל-120,000 עותקים מדי שבת, והיעד הבא שלנו הוא 200,000 עותקים. **זה אפשרי - בעזרתך!**

- 1 | אם העלון לא תמיד נמצא בבית הכנסת שלך
- 2 | אם חשוב לך לחזק רוחנית את סביבתך הקרובה
- 3 | אם ברצונך לצבור זכויות רבות בזיכוי הרבים

זה הזמן להפיץ את עלון הידברות - חודש ראשון ללא תשלום!

פרס ראשון

מוצרי השמל לבית

מקרר, מכונת כביסה, מייבש, מזגן, תנור-אפייה, שואב אבק

בקרוב תתקיים הגרלה גדולה!
כהוקרה לשותפינו בהפצת היהדות, עם סיבה נוספת להצטרף להפצה:

פרס שלישי

טיסה זוגית לאירופה לנופש "העצמה זוגית"

הנופש יכלול סדנאות והרצאות של מיטב רבני הידברות

פרס שני

7,777 ש"ח

שובר מתנה לרכישת ספרים ברשת חנויות מובילה

פרס לכוונוולם... כל מפיץ חדש שימשיך להפיץ את העלונים גם אחרי החודש הראשון, יקבל מתנה מהודרת

להצטרפות כמפיצים לחודש ראשון בחינם

חייגו למוקד ההפצה 073-2221388

או שלחו מייל עם פרטיכם אל: oneg.shabat@htv.co.il

למה צריך להזכיר שאנחנו בעלי תשובה?

דווקא אותן מעלות של מסירות הנפש וההכרה בהבלי העולם
טומנות בחובן בעיה חדשה: היצר הרע לובש עבורנו זהות חדשה

מדור זה עוסק בעולמם של בעלי התשובה, ורציית הפעם לדון בשאלה שנשאלתי: מדוע בכלל צריך לדוש כל הזמן בסוגיה הזו של בעלי תשובה? הרי ברגע שאדם חזר, הוא כבר בתוך עולם התורה, ויש לו אותו יצר הרע שיש גם לדתיים מלידה. למה צריך כל הזמן לחזור ולהבליט את היותנו בעלי תשובה? השאלה טובה, ואנסה לענות בהרחבה. בגמרא מבואר שליצר הרע יש שבעה שמות. פירוש הדבר, שיש לו כל מיני סוגים של גילויים ודרכי פעולה, והוא לובש צורות שונות בהתאם לאדם אותו הוא מנסה להפיל.

לנו, בעלי התשובה, יש יתרון מסוים, בכך שהכרנו היטב עולם של חול, ובחרנו לצאת משם. לכן קל לנו לזהות אותו ולסלוד ממנו. אבל דווקא אותן מעלות של מסירות הנפש וההכרה בהבלי העולם טומנות בחובן בעיה חדשה: היצר הרע לובש עבורנו זהות חדשה של יצר הרע "דתי" כביכול. הוא סומך על כך שקשה לנו לסמוך על עברנו ועל ניסיון חיינו, שהרי בבת אחת התגלה לנו שעלינו לבחון הכל מחדש, ולכן אנו מודעים פחות ליכולתנו ולצרכינו. אז בא היצר ומנסה לדחוף אותנו קדימה, לדרגות קדושה והתמדה מוגזמות, במטרה שלבסוף ניפול ונישבר, או שבני ביתנו יפלו ויישברו.

יסוד זה של "יצר הרע דתי" מבואר כבר בחפץ חיים (בקונטרס "דבר בעתו"), וז"ל: אמרו חז"ל שיצר הרע דומה לזבוב, ויושב על שני מפתחי הלב, ורצונם לומר, שהוא אינו יושב רק לשמאלו, להסית את האדם לעבירה לבד, שאם כן היה האדם מכיר בו. **אלא שלפעמים בערמתו, הוא פונה עצמו לצד ימין, לחזק לב האדם לאיזו מידה טובה בהפרזה גדולה הרבה יותר מכפי כוחו, כדי לתפסו על ידי זה אחר כך, ולהסיתו מן המידה ההיא לגמרי וכ'.**

גם בספר מכתב מאלהו (ח"ג דף רצ"ד) כתב על זו הדרך, וז"ל: דרכו של יצר הרע היא לגרום לנו לעתים לחשוב שאנו יכולים להתעלות על ידי השקעת כוחות בדרגות קדושה עליונות, ובכך היצר מסמא את עינינו מלהקדיש את הכוחות הראויים לפיוס הגוף. ומעשים כגון אלה לא יכולים להוביל לקירוב לה' ולא לעליה אמיתית. ואדרבא, לרוב זה תחבולת היצר להשביענו בדקדוקי מצוות כדי להסיח דעתנו מהעניינים העיקריים אשר לדאבונו אנו נכשלים כל כך בהם, עכ"ל.

בכך שהיצר דוחף את האדם קדימה, מעבר למקומו, הוא מרוויח שהלב מפסיק לשתף פעולה, והתוצאה העגומה היא שהפנימיות לא מתעלה. כאשר מגיעים מצבי לחץ ומשבר, אין לאדם ולמשפחתו כוחות נפשיים לעמוד בהם. לא די בידיעות השכליות - צריך גם להשיב את חיי התורה אל הלב. והדיעות וההכרח השכלי שהתורה אמת וכל מה שלימדו אותנו - הכל נכון לשלם, לשלב הראשון. אבל כדי שנצליח לבנות בסיס איתן של אמונה, שרק באמצעותה נוכל להחזיק מעמד גם בתקופת משבר ולחנך את ילדינו באמת לאהבת תורה ואהבת המצוות. לכך צריך שגם הלב יהיה שותף!

אם לא נצליח להחזיר באמת גם את הרבדים הפנימיים שבנו בתשובה, אז כל המגדל המרשים שאנו בונים - עומד באוויר, בלי יסוד. אסור לבעל התשובה לשכוח את רבדיו הפנימיים והחבויים, אשר גם הם צריכים הכרה, והם שונים מאותם רבדים שיש לאדם שגדל מילדות במציאות של אמונה ושל חברה שומרת מצוות. וכמו שנרמז בפסוק במשלי (י"ב, י'): "יִדְעֵךְ צְדִיק נֶפֶשׁ בְּהֶמְתּוֹ", כי אם הוא לא יכיר אותם, התקדמותו הרוחנית תהיה מזויפת, כי הוא יחיה בבועה דמיונית שבה הוא אולי מרשים את עצמו ואת רבו בשאלות למדיניות, אבל אי שם בתוך תוכו - הלב מתנתק ונשאר רחוק וזר.

לסיכום, חזרה בתשובה אינה רק כניסה לחברה מסוימת, לבישת בגד מסוים או שילוב עשיית מצוות מסוימות בלבד. זה חיצוני. עיקר התשובה הוא שינוי פנימי, וזה מחייב קודם כל שנכיר את עצמנו ושנחזיר בתשובה גם את הרבדים הפנימיים יותר שלנו. רק זו הדרך לעלייה רוחנית אמיתית. וזה מחייב, במקביל למאמרי החיזוק הרגילים, גם התייחסות נפרדת שמדברת אלינו, בגובה העיניים, ונותנת לנו דרך אישית בגן המבוכה הייחודי שלנו.

השיטה שעובדת על הילד השישי

איך מסתדרים עם ילד שונה מכולם? איך מאהיבים
את הלימוד על הילד?

משפחתנו מונה ששה ילדים, ב"ה. עם כל הילדים אנו מסתדרים וכולם הולכים כשורה. דא עקא, שאחד מבנינו עושה לנו את בית הספר של החיים, והוא מרדן כמעט בכל תחום שמציעים לו. כיצד אפשר להתגבר על המרדנות שלו? אנו ממש אובדי עצות בנושא ולא רגועים. ראשית, אתם יכולים להיות רגועים. לפעמים הורים יכולים לגדל ששה ילדים, אבל אצל הילד השביעי זה פשוט לא עובד. הוא סגנון אחר, הוא מרדן/עצלן/פוזל החוצה, ובארגו הכלים שיש לנו אין לנו הכלי המיוחד לפתוח את סגור ליבו ולהוציא את עקשנותו. אם ניסינו פעם ופעמיים בדרכים ובשיטות שעבדו אצל שאר הילדים, אין הגיון שבפעם העשירית זה כן יעבוד. במקרה כזה כדאי להתיעץ ולקבל כיוונים חדשים וכלים יצירתיים שבהם נצליח גם עם אותו ילד מיוחד ומאתגר. לא כל "חבר" או אפילו אדם חשוב יכול להיות יועץ. כדאי לגשת ליועץ חינוכי מוסמך, אדם מאנ"ש שמכיר את השפה והניואנסים שלכם, כדי שישמע אתכם בקשב רב (זה לא נגמר בפגישה אחת) ויתן לכם כלים להצלחה עם הילד.

בני נ"י הוא לאחר גיל בר מצוה, ולא אוהב ללמוד. אנו מנסים אתו בטובות וגם בהיפך מכך, אולם אני מרגיש שהוא פשוט לא מתחבר ללימוד ואוהב מאוד לשחק. אני מציין שהוא מוכשר ואין לו בעיה קוגניטיבית שיכולה להצביע על בעיה. בנוסף אני מציין שבני מקבל ממני דוגמה אישית כיצד לנצל כל רגע ללמוד, ובכל זאת הוא אינו הולך בעקבותיי ואין לו חשק. אשמח לקבל עצה.

אהבה ושנאה של האדם נוצרים בדרך כלל בילדותם, ולכן יתכן שבשלבם המוקדמים של הילד הוא לא למד תורה מתוך אהבה של שמחה אלא מתוך כפייה, וכבר חז"ל למדו אותנו: "אם ראית תלמיד שתלמודו קשה עליו כבדול, אין זה אלא בשביל רבו שלא הסביר לו פנים". יתכן שגם הורים "אשמים" לעיתים במצב בו לילד אין משיכה ללימוד, לדוגמה: צמצום שעות המשחק בזמנים בהם הילד צריך לשחק על פי תנאי גילו ולשלוח אותו מכוח ציווי ההורים ללמוד, עלול להיות הרסני לצורת גידולו של הילד ולגרום לכך שהילד יפתח שנאה ללימוד תורה, או יפתח בעתיד הלא רחוק התנגדות לבקשותיו של הוריו, ובעקבות זאת נוכל לראות אצל הילד עצבנות, מרדנות וחוסר חשק עז ללימוד. ילד שלא שיחק בילדותו ירצה לשחק כשיגדל, ולכן חשוב מאוד דווקא כאשר הילד צעיר, לתת לו את מרחב המחיה שלו ולא לכפות עליו לימודים בשעות שהוא נזקק למשחק, על פי תנאי גילו, כמובן. אף על פי שאצלך מדובר בילד בוגר, מ"מ אני כותב את הדברים גם לאחרים שקוראים את הדברים וילדיהם עדין צעירים.

לגבי בנך הבוגר, הייתי מציע לעשות את הדברים בשלבים. ראשית, למצוא לו משהו שילמד איתו דברים קלים ומעניינים, ולא דווקא את החומר הנלמד בכיתה, אלא כל חומר אחר מעניין כגון גמרא עם אגדות וכדו', שזה ימשוך אותו ללימוד. כמו"כ חשוב שמי שילמד איתו (ולענ"ד לא מחייב שזה יהיה האב) יהיה מקצועי בהעברת חומר לימודי. כשלומדים את התורה בצורה ישרה, אנו נראה שיהיה לילד חשק ושמחה, בהצלחה.

שאלות למדור החינוך ניתן להפנות לפקס 153732445523 או למייל:

a0504168883@gmail.com

קו ההלכה

עוד מדיני הקידוש

האם מותר לאכול סעודת שבת לפני תפילת ערבית? מדוע שופכים מים ליין הקידוש? והאם עומדים או יושבים?

עמוקים. נוהגים לומר בשעת המזיגה "מלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנות ידיך", שהם ראשי תיבות פעמיים "מים" (בן איש חי שנה שניה פרשת בראשית אות כ"ט, ובספר מעבר יבק שפת אמת פרק כ"ח).

מי שקיבל על עצמו שבת מבעוד יום, האם יכול לשתות בלי קידוש, או חייב לעשות קידוש בכל אופן?

אפילו אם קיבל עליו שבת מבעוד יום, אסור לו לטעום מאותו רגע שקיבל שבת (משנה ברורה סימן רע"א סעיף קטן י"א).

בעמידה, משום שאין קידוש אלא במקום סעודה (כלבו סי' מ"א). ומנהג הספרדים לעמוד בשעת הקידוש, וכשמסיים הברכה - מתיישב ושותה (שלחן ערוך סימן רע"א סעיף י'). ובפרי עץ חיים כתב שכך היה מנהג רבינו האר"י ז"ל.

אם רוצה להקדים סעודתו ולאכול קודם תפילת ערבית, האם רשאי לעשות כן?

יכול לעשות כן אם מקבל על עצמו שבת, ויקדש ויאכל, ובתנאי שיהיה חצי שעה קודם זמן תפילת ערבית (משנה ברורה סימן רע"א, סעיף קטן י"א, בשם אליה רבה). אמנם לפי דברי רבינו האריז"ל אין ראוי לעשות כן, אלא יתפלל ערבית ולאחר מכן יקדש (כף החיים שם סעיף קטן כ"ב).

כיוון שאסור לומר חצי פסוק, מדוע מתחילים את הקידוש במילים "יום השישי"? הלא מילים אלו הן סיומת לפסוק הקודם, ל"ויכולו"?

מנהג בידניו להתחיל הקידוש במילים "יום השישי", ואין בזה חשש שקורא חצי פסוק, ושני טעמים לדבר:

כיצד הדרך הנכונה לקחת את כוס הקידוש כדי לקדש?

על פי הקבלה המנהג הנכון שאדם אחר יתן למקדש את הכוס בשתי ידיו, והמקדש יקבלנו בשתי ידיו ואח"כ יאחזנו בימינו כנגד החזה (שער הכוונות דף ע' עמוד ד', ובן איש חי שנה ב' בראשית כ"ט).

א. שכן מצינו בסיום קריאת שמע שאומרים "ה' אלוקיכם אמת", וכן ב"ג מידות שמסיימים במילה "ונקה" שנמצאת באמצע פסוק.

ב. ועוד שבשתי תיבות ליכא קפיא, ומכיוון שעל ידיהן נשלמות ע"ב תיבות ויש בד' המילים הראשונות ראשי תיבות הו"ה, לכן ראוי לנהוג כך (שו"ת חתם סופר אורח חיים חלק א' סימן י', ובספר רב ברכות לרבינו יוסף חיים).

יש נוהגים לומר בכל סעודה מסעודות השבת את הפרק "מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר". מה הטעם לדבר?

מבואר בשער הכוונות (דף ע"א עמוד ד') שהוא מסוגל לפרנסה טובה, ויש בו סודות גדולים. ובספר בן איש חי (שנה ראשונה פרשת אמור אות ד') כתב שטוב לומר פרק זה בכל סעודה, אפילו בימות החול.

האם צריכים לעמוד בשעת הקידוש או שצריכים לשבת? מנהג בני אשכנז לעשות הקידוש בישיבה ולא

שמעתי שיש ענייני לשים מים ביין של הקידוש. האם חל עליהם דבר?

נוהגים לתת שלש טיפות מים לתוך היין. בכל פעם יתן טיפות אחדות של מים, ויש בזה סודות

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם. לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300

דברי רייכמן

7 עובדות מפתיעות שאולי לא ידעתם

איפה יש בניין בצורת סל? באיזו מדינה אסור ללעוס מסטיק? ואיך יוצרים בועות סבון?

פעמיים בשנה, בסוף פברואר ובסוף אוקטובר, בשעה 5 וחצי אחה"צ בדיוק, ניתן לראות בעמק את צילו של ההר, שנראה ממש כמו דוב.

• הידעתם מדוע נוצרות בועות סבון? כאשר מוסיפים סבון למים, פני המים נעשים גמישים ונוחים למתיחה. לכן, כאשר נושפים עליהם - הם הופכים לבועות, במקום להישבר. כדי ליצור בועות סבון גדולות במיוחד כדאי להשתמש במים מזוקקים, ולהוסיף להם סבון ומעט גליצרין.

• הידעתם שקולו של הברז אינו מייצר הד? למען האמת, הטענה הזו אינה מדויקת. גם לקול הברז יש הד, אלא שצורת הקריאה שלו, המסתיימת בצליל "אאאק" יוצרת מיסוך של הקול ומחלישה מאד את ההד, כך שנדמה כאילו אין הד כלל.

ובריאה במיוחד. יש בה חוקים קפדניים מאד בכל הנוגע לבריאות הציבור ולניקיון המדינה. בין השאר, עד לשנת 2004 אסור היה ללעוס מסטיק בסינגפור כלל. מאז 2004 האיסור הגורף בוטל, אך המסטיקים היחידים המורשים במדינה הם מסטיקים בריאים.

• הידעתם שהמוח הוא איבר גמיש? כאשר אנו לומדים, תאי העצב שבמוח משתנים ומתפתחים. הגמישות של המוח מאפשרת לו להסתגל לשינויים, ולמעשה - ללמוד דברים חדשים.

• הידעתם היכן נמצא צילו של הדוב? בעיירה האמריקאית קשירס ישנה תופעה מעניינת:

• הידעתם שיש בארה"ב בניין שנראה כמו סל? במדינת אוהיו שבארה"ב קיים בניין ששייך לחברה המייצרת סלים שזורים. החברה רצתה להיות ממוקמת בבניין שנראה בדיוק כמו המוצרים שלה, וכך נבנה הבניין המפתיע. מבפנים הוא נראה בדיוק כמו כל בניין אחר.

• הידעתם שהמדבריות שבעולם מרוכזים ברצועה אחת? היא נקראת "רצועת המדבריות העולמית", וממוקמת בסמוך לקו המשווה, מצפון ומדרום לו. רצועה זו היא האזור החם ביותר בכדור הארץ.

• הידעתם באיזו מדינה אסור ללעוס מסטיק? סינגפור היא מדינה עשירה ומצליחה, וגם נקייה

תקיים תפילה מיוחדת לכל הישועות

052-955-15-88
073-222-12-40

ללא תשלום

לכל מארגן: סט ספרים "סוד שמות בני האדם" במתנה!

עם הרב מרדכי לוי

סדנא ביתית בנושא הכוחות הטמונים בשם האדם

א"ש הקאה

בסוף הערב תינתן אפשרות למשתתפים לקבל ברכה אישית מהרב

עם המקובל הרב יצחק בצרי

אשראי ורע לי... (חלק ב')

קורה שחם וחתן מסתדרים... קורה גם שחם תומך כלכלית בחתנו ובתו. אבל שחם ייתן לחתן שלו כרטיס אשראי? זה כמעט לא קורה. וכשה סוף סוף קרה, תראו לאן זה הסתבך...

שאמרתי את שמו? החוקר הסתכל בי כאילו נפלתי מהירח. "אם היית אומר שקוראים לחמיך משה בר-און, השוטר היה מתחיל לברר, אבל ברגע שאמרת שקוראים לחמיך אברהם טרומובסקי, הוא הבין שאתה סתם משקר לו, כי בכרטיס האשראי היה שם אחר".

עצמתי את עיניי. הבנתי שעד עכשיו לא הבנתי כלום. וכעת הבנתי כמה המצב מסובך. לא חלמתי שהוא עלול להסתבך עוד יותר.

חמי הגיע. הוא הוכנס לחדר החקירות והכריז: "אני מבקש שתשחררו אותו. אני נתתי לו את הכרטיס, הוא לא גנב ממני, זו שערורייה מה שאתם עושים כאן".

החוקר אומר לו: "אתה בטוח שנתת?"

"כן", אומר חמי.

"אתה יכול לתאר איפה, מתי ואיך נתת לו?" "בטח", אמר חמי וחזר על התיאור שאני נתתי. לפחות בזה היינו מתואמים.

"אם כך, אני צריך לעצור גם אותך", אומר השוטר.

"למה? אסור לי לתת את הכרטיס שלי לחתני?"

"את הכרטיס שלך מותר, אבל לא את הכרטיס הגנוב של עורך הדין משה בר-און".

"מה?"

"בבקשה, תסתכל", אומר החוקר.

חמי מביט ואינו מאמין. "זה לא יכול להיות. הכרטיס היה בארנק שלי".

"לא מדויק", אומר השוטר, "הוא היה בארנק של משה בר-און עד לרגע שהחלטת לגנוב אותו".

"רגע, אתה מאשים אותי בגניבה?"

"הרגע הודית שהכרטיס יצא מהארנק שלך". "הוא באמת יצא משם... אני... אין לי מושג"

לא ידעתי מה לומר. לא יכולתי להאמין שהוא נוכח. זה לא התאים לו, אבל מצד שני, נוכחים לא תמיד נראים כמו נוכחים. כאב לי מה שהוא עשה. מילא הוא נוכח, אבל למה להפיל את החתן שלך? עודני במחשבות, ולפתע צלצל הטלפון שנלקח ממני על ידי החוקר. החוקר ענה לטלפון, וכך התנהלה השיחה.

"אתה מדבר עם חוקר משטרה... לא, אתה לא יכול לדבר עם מאיר. מי כבודו? אה, אתה מר טרומובסקי, חמיו של מאיר... אני מצטער שאני זה שצריך לבשר שלך שהחתן שלך מעדיף לקנות בכרטיסי אשראי גנובים במקום לקנות ביושר מכסף ששייך לו. תאר לך שהוא ניסה להפיל אותך ולומר שאתה זה שנתת לו את הכרטיס... רגע... אתה באמת נתת לו?... אתה בטוח? מר טרומובסקי, אני מציע לך לחשוב שוב על התשובה שלך, כי יש לה משמעות מאד קריטית לגביך... אוייי, אתה מתעקש שהכרטיס שלך? אין בעיה, תגיע לכאן ותצהיר על כך, ואז נראה מה לעשות".

החוקר הדריך את חמי איך להגיע, והשיחה נותקה, לא לפני שביקש ממנו את תעודת הזהות שלו.

"זה כבר מתחיל להיות מעניין", אמר לי החוקר.

לא הבנתי. הייתי מבולבל, הבנתי שחמי הולך לקחת על עצמו את התיק, יפה מצדו. נוכח, אבל לפחות לא רוצה לסבך את חתנו.

"חשבתי שאתה ממציא את העניין הזה שלקחת מחמין, אבל הוא מתעקש לאשר שהוא זה שנתן לך את הכרטיס. תן לי רגע?". החוקר הקיש על מסוף את מספר הזהות של חמי, "הבן אדם נקי לגמרי, אפילו לא דו"ח חנייה. מוזר". "רגע", אמרתי, "למה השוטר עצר אותי ברגע"

תקציר מהחלק הקודם:

כשחמי נתן לי את כרטיס האשראי שלו הייתי מאושר. לא חלמתי לאיזו תסבוכת אקלע בגללו... עד ששוטרים עצרו אותי באשמת גניבת הכרטיס.

הוא החל לחקור אותי באיזו שעה זה היה ואיפה היה הכרטיס ומה אמר לי כשנתן לי ומאיפה הוציא אותו, ובסוף שאל: "איך אמרת קוראים לחמיך הדמיוני?" "הוא לא דמיוני", אמרתי, "קוראים לו אברהם טרומובסקי".

ואז, קרה הדבר הבא: החוקר מרים את הכרטיס שהיה מונח על השולחן ואומר לי: "אז תסביר לי, אדון מאיר, אם לחמיך קוראים אברהם טרומובסקי, איך זה שניסית לרכוש מוצרים בלמעלה מאלף שקל בכרטיס של אדם בשם משה בר-און, שהתלונן לפני שבוע שכרטיסו גנב...?"

"מה???" נשמעה צעקה ולפתע הבנתי שאני הוא הצועק.

"בבקשה, תסתכל", אומר השוטר.

אני מביט בכרטיס. אכן היה כתוב שם "משה בר-און".

זה היה הרגע שבו הביטחון שלי התמוטט לחלוטין. חמי נתן לי כרטיס גנוב. הוא כנראה מוכר למשטרה. זו הסיבה שברגע שהשוטר שמע את השם שלו הוא עצר אותי מידית.

המומחים של שלום בית אצלכם בבית

סדנת תקשורת זוגית פרקטית וחוויתית בה תוכלו לקבל כלים מעשיים לשיפור הזוגיות, פרי נסיונם העשיר של היועצים המומחים שלנו.

ההשתדלות שלך לחיים מאושרים ומוצלחים יותר.

מינימום 20 משתתפים // ללא תשלום

לפרטים: 073-222-1310

היהודי החושב

מדוע מדענים לא מצליחים לייצר חיים מדומים? (המשך)

אין בנמצא דרך הולמת לתאר לדמיון האנושי עד כמה מספר זה הוא בלתי אפשרי, שכן מספר כל האטומים בכל היקום כולו מוערך בלא יותר מ- 10 בחזקת 80. [Hoyle F. Nature, Vol. 294, Nov. 1981] הביוכימאי ד"ר מייקל דנטון (Denton) הגיע למסקנה שיש אלוקים, וכתב כך: "הסיכוי שהאינפורמציה של החיים נוצרה מדומם, אחד עם 40 אלף מספרים לאחרי... הוא גדול דיו לקבור את דרווין עם כל תיאורית האבולוציה" [Nature, Vol. 294, No. 5837, November 12, p. 148]. פירוש הדבר הוא שההיגיון הנותן כי החיים תוכננו בידי מתכנן הנו מסתבר עד אינספור, כאשר הרעיון לצירוף מקרים הנו למעשה בלתי-אפשרי מבחינה מדעית. זו אפוא הוכחה חזקה מאוד למציאות האלוקים. אם כך, נשאלת השאלה, כיצד ישנם עדיין אנשים שאינם מאמינים? אני מניח שרובם - בוחרים לעצום את עיניהם מתוך אמונה עיוורת. הזואולוג פייר פול גרסה (Grasse), נשיא האקדמיה הצרפתית למדעים, הוא אתאיסט שמודה בחולשת האמונה במוטציות אקראיות, כך כתב: "קשה להאמין בהופעתן המתאימה של מוטציות העונות על צרכי בעלי החיים והצמחים. עם זאת, לפי התיאוריה הדרוויניסטית כל צמח יחיד, וכל בעל-חיים יחיד, יזדקקו לאלפי אלפים של אירועים בני-מזל המתאימים להישרדותו. נסים הפכו לנוהג שבעולם: אירועים בעלי הסתברות קטנה לאינסוף לא איחרו להגיע... המקרה הפך לסוג של השגחה עליונה תחת מטרית האתאיזם. אין נוקבים בשמו, אלא סוגדים לו בחשאי" [Pierre-P Grasse, Evolution of Living Organisms, New York: Academic Press, 1977. P.103-107]. מסתבר שיש אנשים אשר קודם כל יורים את החץ, ורק אז מסמנים את המטרה סביבו.

שאני עושה הוא להתקשר לחברת האשראי, לברר מה הייתה העסקה האחרונה, כדי לוודא שלא עשו שימוש לא חוקי בכרטיס, ולאחר מכן מבטל אותו. מה שאמרו לי שהעסקה האחרונה הייתה בתחנת הדלק ההיא. אם אני עושה אחד ועוד אחד, מה שקרה זה שהמתדלק נתן לי את כרטיס האשראי שלך, ולך נתן את כרטיס האשראי שלי".

עורך הדין שלף את ארנקו, פתח והחל לפשפש בכרטיסי האשראי, ולפתע שלף כרטיס. השם של חמי היה עליו. נפתרה התעלומה. המתדלק פשוט החליף בין הנהגים. החוקר הודה שסיפור כזה מעולם לא נפל לידי, לחץ את ידינו והתנצל. הוא הוסיף שהיה לנו מזל גדול שהצלחנו להוכיח את הדבר שחור על גבי לבן, והציע לנו לחשוב מה היה קורה לולא הצלחנו להוכיח זאת. "האם יש חוקר, פרקליט או שופט שהיו מצליחים לחשוב על סיטואציה כזו?".

יצאנו החוצה יחד עם עורך הדין, הוא מאד התרגש מהסיפור, אמר שלדעתו חבריו הפרקליטים ייחזקו מאד גם אישית וגם מקצועית מהסיפור הנדיר הזה. "אני כפרקליט לא הייתי מצליח להגיע לכיוון שכזה בהגנה על לקוח, זה ממש חידוש בעיני". שוחחנו זמן רב, מדובר בפרקליט צמרת ואיל נדל"ן (שמו האמיתי אינו משה בר-און), השיחה שלנו נסובה על עניינים שונים, הוא התעניין בי, בילדה שנולדה לנו, ב'כולל' שאני לומד, ונפרדנו בידידות לא לפני שביקש את הכתובת ואת מספר הטלפון "כדי שיוכל להוכיח שהוא אינו בודה מלבו את הסיפור הזה". יצאנו משם, המומים, התקשרנו להרגיע את המשפחה שכבר הייתה כמרקחה, וכבר בדרך הביתה ידענו שאנחנו הולכים לשלוח לך את הסיפור הזה. למחרת הגיע לביתנו זר פרחים עם צ'ק מכובד מאד. הסכום שהיה רשום עליו היה גבוה במעט מהסכום שחלמתי להוציא מכרטיס האשראי של חמי, וזה היה סיום מקסים לסיפור שנפל עלינו... סיפור על חם וחתן, מתנה לא קונבנציונאלית, חשד שווא ושתי חתיכות פלסטיק שיכולות לשנות גורלות.

רכישת ספרו החדש של חיים ולד "אנשים מספרים על עצמם 9" חייגו להידברות שופס: 073-222-12-50 או באתר shops.hidabroot.org

מה קרה כאן", אומר חמי. "עד שיהיה לך מושג אני עוצר את שניכם", אומר החוקר. "מה הקשר אליו?" שאלתי. "אני זה שהלך עם הכרטיס". "מה הקשר אליו?" אומר חמי, "אני זה שנתן לו את הכרטיס". "אתם מחפים יופי אחד על השני", אומר החוקר, "ליתר ביטחון אעצור את שניכם...".

"חכה רגע", מבקש חמי ומוציא את הארנק שלו. הוא מפשפש בו ולפתע מוציא כרטיס אשראי... אמריקן אקספרס... "הנה הכרטיס שלי", אומר חמי. החוקר מביט ומאשר. "אוקיי, זה הכרטיס שלך. אם היית נותן אותו לחתנך - לא היינו כאן, אבל אתה נתת כרטיס אחר". "תקשיב, אדוני החוקר, לא מעניין אותי מה אתה חושב, אני אדם ישר וכך גם חתני. אני מודה שהכרטיס שנמצא בידו יצא מהארנק שלי, אבל עדיין לא גנבתי אותו כי אינני גנב. אם תנסה לעזור לי, אנחנו נמצא את הפתרון".

השווער שלי הגיע. הוא הוכנס לחדר החקירות והכריז: "אני מבקש שתשחררו אותנו. אני נתתי לו את הכרטיס, הוא לא גנב ממני"

"איך בדיוק?" שקט ירד על החדר, שלושתנו חשבנו על פתרון ושלושתנו הבנו שבינתיים אין כזה. כרטיס אשראי גנוב היה בארנק של חמי והועבר אלי. "יש לי רעיון, תתקשרו לעורך הדין הזה שהכרטיס נגנב ממנו, אולי הוא יוכל לעזור לנו להבין מה קרה".

החוקר קנה את הרעיון, השיג את המספר ושאל את עורך הדין אם הוא יכול לסור לתחנת המשטרה בקשר לבריור חשוב. הוא לא ציין מה. חיכינו במתח, למזלנו הוא התגורר במרחק רבע שעה מהתחנה, הוא נכנס לחדר, נראה הדור ומכובד. סוג של אריסטוקרט. "האם אדוני דיווח על גניבת כרטיס אשראי?" "אכן, דיווחתי". "היכן הוא נגנב לך?" "אין לי מושג, הוא פשוט נעלם לי". "בדקת מה הייתה העסקה האחרונה שלך?" "כן, בתחנת דלק", ועורך הדין נקב בשם התחנה. חמי נזעק: "זה היה ביום רביעי שעבר?" "כן", אמר עורך הדין. "אם כך, נפתרה התעלומה", אמר חמי. התבוננו בו בציפייה. "לפני מספר ימים גיליתי שכרטיס הישראכרט שלי, המוזהב אף הוא, נעלם. זה קורה מדי חצי שנה שאחד מעשרת הכרטיסים שלי נעלם. מה

הידברות מזמינה אתכם לשבת קייצית ומרעננת על שפת הכנרת במלון המפואר 'כינר גליל'

חמישי-מוצ"ש כ"ד-כ"ו סיון 7-9/6 הרב זמיר כהן והרב יצחק פנגר

חייגו והבטיחו מקומכם: 073-222-12-70

מעמד האישה ביהדות

סוד הנישואין

מדוע צריכה האישה להידמות לגבר על מנת להיחשב "שווה"? היהדות טוענת אחרת

אחת הדרישות הפופולריות בזמננו, אשר נועדה להוכיח את הקדמה והיחס הנאור בעידן המודרני כלפי האישה, אך בפועל מזלזלת בה מבלי משים, זו הדרישה להשוות את האישה לאיש - כאילו שהאישה כאישה אינה מושלמת כל זמן שלא תיחשב כגבר.

יודגש כי אין הכוונה כאן למאמץ הצודק והמבורך למנוע ניצול נשים לרעה ופגיעה בהן. אלא לניסיון - בעיקר מצד פסיכולוגים ואנשי תקשורת רבים להצביע על האישה כעל גבר לכל דבר, בגוף פיזי שונה.

שאיפה זו נובעת מהאווירה הכללית של התרבות המערבית המעריצה עזות ותקיפות יתירה, ורואה את הגברתן והכוחני כדוגמא לחיקוי. וכיוון שהאישה בטבעה אינה כזו, הרי כדי לרומם את מעמדה ולייקרה מבקשים להחשיבה כגבר.

האמת היא שעוד משעת לידתם שונים הזכר והנקבה זה מזה. כל הורה וגננת בעלי נסיון יכולים להעיד בוודאות גמורה כי פעוט ופעוטה שיוכנסו לחדר משחקים, ברוב המכריע של המקרים ייגשו בטבעיות: הילד - לכדור ולאופניים, והילדה - לבובה ולעגלה. וזאת בניגוד גמור לדעתה של הפסיכולוגיה המודרנית בעיקר עד שנות השישים של המאה הקודמת, כי התנהגות

זו של הילדים הינה תוצאה של חינוך והרגל, שהרגילו המבוגרים את הבנים לשחק במשחקים אלה ואת הבנות למשחקים אחרים. גישה טועה זו הובילה רבים לראות את האישה כאיש לכל דבר ומתוך כך לתת לה תפקידים שברך-כלל בוצעו על ידי גברים. הגישה "מודרנית" הזו באה לידי יישום מעשי במקומות רבים גם בחברה הישראלית כגון: בעבודות אדמה מתישות בקיבוצים, באימונים ובתפקידים קשים בצבא ועוד. ומתוך כך גם נשים לא מעטות החלו להביט על עצמן במבט מוטעה, והתאמצו לחיות ולפעול נגד אופיין ונגד כישרונותיהן. מעניין לציין שבארגוני הספורט למשל, תמיד הבינו שיש הבדל בין נשים לגברים. אולם בעולם המדעי, רק לאחרונה ממש, לאחר שהוכח כי גישה זו אינה טבעית ואינה נכונה, החלו פסיכולוגים רבים להבין כי האמת היא שמוח האישה ואופייה פועלים אחרת משל הגבר, וכפי שטוענת היהדות זה אלפי שנים.

ובאשר לעמדה התורנית בנושא חשוב זה, רבים סבורים בטעות מתוך בורות, כאילו היהדות מתייחסת לאשה בזלזול. לאמתו של דבר, מלבד ההלכה שעל הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו, נזכיר את ההלכה הפשוטה והידועה כי האשה נעשית בת מצווה שנה לפני שהאיש נעשה בר מצווה. ובתלמוד (נדה מה ע"ב) התבאר הטעם: לפי "שנתן הקדוש ברוך-הוא בינה באשה יותר מבאיש". והסביר שם רבנו אשר (הרא"ש) בתוספותיו: "פירוש הקדים בה בינה יותר מבאיש". כלומר לפי היהדות הבת נעשית נבונה שנה לפני הבן ומשום כך נחשבת מאז כמי ששיקול דעתה כשל בוגרת. דבר שיש לו השלכות הלכתיות ברורות, כגון בהלכות נדרים. הרי לנו שכבר בנושא יסודי ועקרוני כל-כך, הגיל בו נחשב האדם כבוגר בעל תבונה ואחריות, עמדת התורה היא כי לא רק שהאישה אינה פחותה מהאיש, היא אף נעלית ממנו.

ואשר לעמדה התורנית בנושא חשוב זה, רבים סבורים בטעות מתוך בורות, כאילו היהדות מתייחסת לאשה בזלזול. לאמתו של דבר, מלבד ההלכה שעל הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו, נזכיר את ההלכה הפשוטה והידועה כי האשה נעשית בת מצווה שנה לפני שהאיש נעשה בר מצווה. ובתלמוד (נדה מה ע"ב) התבאר הטעם: לפי "שנתן הקדוש ברוך-הוא בינה באשה יותר מבאיש". והסביר שם רבנו אשר (הרא"ש) בתוספותיו: "פירוש הקדים בה בינה יותר מבאיש". כלומר לפי היהדות הבת נעשית נבונה שנה לפני הבן ומשום כך נחשבת מאז כמי ששיקול דעתה כשל בוגרת. דבר שיש לו השלכות הלכתיות ברורות, כגון בהלכות נדרים. הרי לנו שכבר בנושא יסודי ועקרוני כל-כך, הגיל בו נחשב האדם כבוגר בעל תבונה ואחריות, עמדת התורה היא כי לא רק שהאישה אינה פחותה מהאיש, היא אף נעלית ממנו.

ואשר לעמדה התורנית בנושא חשוב זה, רבים סבורים בטעות מתוך בורות, כאילו היהדות מתייחסת לאשה בזלזול. לאמתו של דבר, מלבד ההלכה שעל הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו, נזכיר את ההלכה הפשוטה והידועה כי האשה נעשית בת מצווה שנה לפני שהאיש נעשה בר מצווה. ובתלמוד (נדה מה ע"ב) התבאר הטעם: לפי "שנתן הקדוש ברוך-הוא בינה באשה יותר מבאיש". והסביר שם רבנו אשר (הרא"ש) בתוספותיו: "פירוש הקדים בה בינה יותר מבאיש". כלומר לפי היהדות הבת נעשית נבונה שנה לפני הבן ומשום כך נחשבת מאז כמי ששיקול דעתה כשל בוגרת. דבר שיש לו השלכות הלכתיות ברורות, כגון בהלכות נדרים. הרי לנו שכבר בנושא יסודי ועקרוני כל-כך, הגיל בו נחשב האדם כבוגר בעל תבונה ואחריות, עמדת התורה היא כי לא רק שהאישה אינה פחותה מהאיש, היא אף נעלית ממנו.

ואשר לעמדה התורנית בנושא חשוב זה, רבים סבורים בטעות מתוך בורות, כאילו היהדות מתייחסת לאשה בזלזול. לאמתו של דבר, מלבד ההלכה שעל הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו, נזכיר את ההלכה הפשוטה והידועה כי האשה נעשית בת מצווה שנה לפני שהאיש נעשה בר מצווה. ובתלמוד (נדה מה ע"ב) התבאר הטעם: לפי "שנתן הקדוש ברוך-הוא בינה באשה יותר מבאיש". והסביר שם רבנו אשר (הרא"ש) בתוספותיו: "פירוש הקדים בה בינה יותר מבאיש". כלומר לפי היהדות הבת נעשית נבונה שנה לפני הבן ומשום כך נחשבת מאז כמי ששיקול דעתה כשל בוגרת. דבר שיש לו השלכות הלכתיות ברורות, כגון בהלכות נדרים. הרי לנו שכבר בנושא יסודי ועקרוני כל-כך, הגיל בו נחשב האדם כבוגר בעל תבונה ואחריות, עמדת התורה היא כי לא רק שהאישה אינה פחותה מהאיש, היא אף נעלית ממנו.

ואשר לעמדה התורנית בנושא חשוב זה, רבים סבורים בטעות מתוך בורות, כאילו היהדות מתייחסת לאשה בזלזול. לאמתו של דבר, מלבד ההלכה שעל הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו, נזכיר את ההלכה הפשוטה והידועה כי האשה נעשית בת מצווה שנה לפני שהאיש נעשה בר מצווה. ובתלמוד (נדה מה ע"ב) התבאר הטעם: לפי "שנתן הקדוש ברוך-הוא בינה באשה יותר מבאיש". והסביר שם רבנו אשר (הרא"ש) בתוספותיו: "פירוש הקדים בה בינה יותר מבאיש". כלומר לפי היהדות הבת נעשית נבונה שנה לפני הבן ומשום כך נחשבת מאז כמי ששיקול דעתה כשל בוגרת. דבר שיש לו השלכות הלכתיות ברורות, כגון בהלכות נדרים. הרי לנו שכבר בנושא יסודי ועקרוני כל-כך, הגיל בו נחשב האדם כבוגר בעל תבונה ואחריות, עמדת התורה היא כי לא רק שהאישה אינה פחותה מהאיש, היא אף נעלית ממנו.

ואשר לעמדה התורנית בנושא חשוב זה, רבים סבורים בטעות מתוך בורות, כאילו היהדות מתייחסת לאשה בזלזול. לאמתו של דבר, מלבד ההלכה שעל הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו, נזכיר את ההלכה הפשוטה והידועה כי האשה נעשית בת מצווה שנה לפני שהאיש נעשה בר מצווה. ובתלמוד (נדה מה ע"ב) התבאר הטעם: לפי "שנתן הקדוש ברוך-הוא בינה באשה יותר מבאיש". והסביר שם רבנו אשר (הרא"ש) בתוספותיו: "פירוש הקדים בה בינה יותר מבאיש". כלומר לפי היהדות הבת נעשית נבונה שנה לפני הבן ומשום כך נחשבת מאז כמי ששיקול דעתה כשל בוגרת. דבר שיש לו השלכות הלכתיות ברורות, כגון בהלכות נדרים. הרי לנו שכבר בנושא יסודי ועקרוני כל-כך, הגיל בו נחשב האדם כבוגר בעל תבונה ואחריות, עמדת התורה היא כי לא רק שהאישה אינה פחותה מהאיש, היא אף נעלית ממנו.

ואשר לעמדה התורנית בנושא חשוב זה, רבים סבורים בטעות מתוך בורות, כאילו היהדות מתייחסת לאשה בזלזול. לאמתו של דבר, מלבד ההלכה שעל הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו, נזכיר את ההלכה הפשוטה והידועה כי האשה נעשית בת מצווה שנה לפני שהאיש נעשה בר מצווה. ובתלמוד (נדה מה ע"ב) התבאר הטעם: לפי "שנתן הקדוש ברוך-הוא בינה באשה יותר מבאיש". והסביר שם רבנו אשר (הרא"ש) בתוספותיו: "פירוש הקדים בה בינה יותר מבאיש". כלומר לפי היהדות הבת נעשית נבונה שנה לפני הבן ומשום כך נחשבת מאז כמי ששיקול דעתה כשל בוגרת. דבר שיש לו השלכות הלכתיות ברורות, כגון בהלכות נדרים. הרי לנו שכבר בנושא יסודי ועקרוני כל-כך, הגיל בו נחשב האדם כבוגר בעל תבונה ואחריות, עמדת התורה היא כי לא רק שהאישה אינה פחותה מהאיש, היא אף נעלית ממנו.

ואשר לעמדה התורנית בנושא חשוב זה, רבים סבורים בטעות מתוך בורות, כאילו היהדות מתייחסת לאשה בזלזול. לאמתו של דבר, מלבד ההלכה שעל הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו, נזכיר את ההלכה הפשוטה והידועה כי האשה נעשית בת מצווה שנה לפני שהאיש נעשה בר מצווה. ובתלמוד (נדה מה ע"ב) התבאר הטעם: לפי "שנתן הקדוש ברוך-הוא בינה באשה יותר מבאיש". והסביר שם רבנו אשר (הרא"ש) בתוספותיו: "פירוש הקדים בה בינה יותר מבאיש". כלומר לפי היהדות הבת נעשית נבונה שנה לפני הבן ומשום כך נחשבת מאז כמי ששיקול דעתה כשל בוגרת. דבר שיש לו השלכות הלכתיות ברורות, כגון בהלכות נדרים. הרי לנו שכבר בנושא יסודי ועקרוני כל-כך, הגיל בו נחשב האדם כבוגר בעל תבונה ואחריות, עמדת התורה היא כי לא רק שהאישה אינה פחותה מהאיש, היא אף נעלית ממנו.

ואשר לעמדה התורנית בנושא חשוב זה, רבים סבורים בטעות מתוך בורות, כאילו היהדות מתייחסת לאשה בזלזול. לאמתו של דבר, מלבד ההלכה שעל הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו, נזכיר את ההלכה הפשוטה והידועה כי האשה נעשית בת מצווה שנה לפני שהאיש נעשה בר מצווה. ובתלמוד (נדה מה ע"ב) התבאר הטעם: לפי "שנתן הקדוש ברוך-הוא בינה באשה יותר מבאיש". והסביר שם רבנו אשר (הרא"ש) בתוספותיו: "פירוש הקדים בה בינה יותר מבאיש". כלומר לפי היהדות הבת נעשית נבונה שנה לפני הבן ומשום כך נחשבת מאז כמי ששיקול דעתה כשל בוגרת. דבר שיש לו השלכות הלכתיות ברורות, כגון בהלכות נדרים. הרי לנו שכבר בנושא יסודי ועקרוני כל-כך, הגיל בו נחשב האדם כבוגר בעל תבונה ואחריות, עמדת התורה היא כי לא רק שהאישה אינה פחותה מהאיש, היא אף נעלית ממנו.

ואשר לעמדה התורנית בנושא חשוב זה, רבים סבורים בטעות מתוך בורות, כאילו היהדות מתייחסת לאשה בזלזול. לאמתו של דבר, מלבד ההלכה שעל הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו, נזכיר את ההלכה הפשוטה והידועה כי האשה נעשית בת מצווה שנה לפני שהאיש נעשה בר מצווה. ובתלמוד (נדה מה ע"ב) התבאר הטעם: לפי "שנתן הקדוש ברוך-הוא בינה באשה יותר מבאיש". והסביר שם רבנו אשר (הרא"ש) בתוספותיו: "פירוש הקדים בה בינה יותר מבאיש". כלומר לפי היהדות הבת נעשית נבונה שנה לפני הבן ומשום כך נחשבת מאז כמי ששיקול דעתה כשל בוגרת. דבר שיש לו השלכות הלכתיות ברורות, כגון בהלכות נדרים. הרי לנו שכבר בנושא יסודי ועקרוני כל-כך, הגיל בו נחשב האדם כבוגר בעל תבונה ואחריות, עמדת התורה היא כי לא רק שהאישה אינה פחותה מהאיש, היא אף נעלית ממנו.

ואשר לעמדה התורנית בנושא חשוב זה, רבים סבורים בטעות מתוך בורות, כאילו היהדות מתייחסת לאשה בזלזול. לאמתו של דבר, מלבד ההלכה שעל הבעל לכבד את אשתו יותר מגופו, נזכיר את ההלכה הפשוטה והידועה כי האשה נעשית בת מצווה שנה לפני שהאיש נעשה בר מצווה. ובתלמוד (נדה מה ע"ב) התבאר הטעם: לפי "שנתן הקדוש ברוך-הוא בינה באשה יותר מבאיש". והסביר שם רבנו אשר (הרא"ש) בתוספותיו: "פירוש הקדים בה בינה יותר מבאיש". כלומר לפי היהדות הבת נעשית נבונה שנה לפני הבן ומשום כך נחשבת מאז כמי ששיקול דעתה כשל בוגרת. דבר שיש לו השלכות הלכתיות ברורות, כגון בהלכות נדרים. הרי לנו שכבר בנושא יסודי ועקרוני כל-כך, הגיל בו נחשב האדם כבוגר בעל תבונה ואחריות, עמדת התורה היא כי לא רק שהאישה אינה פחותה מהאיש, היא אף נעלית ממנו.

ארגז הכלים

המסלול זהה, אבל איפה הראש?

לכאורה, כולנו עוברים מסלול זהה, מחדר הלידה ועד בית הקברות. אך מה אנחנו עושים בדרך?

המסלול של כולנו זהה - מבית החולים שבו נולדנו, ועד לבית הקברות, שם נסיים.

השאלה היא, היכן מונח הראש שלנו לאורך כל המסלול הזה... משל למה הדבר דומה?

כרכרה רתומה לשני סוסים יוצאת מן הכפר אל העיר הגדולה. חמישה יעברו מסלול זהה - שני אנשים זקנים וחכמים, שיושבים בתוך הכרכרה, העגלון שמנהיג את הכרכרה, ושני הסוסים, שסוחבים אותה.

כל החמישה מגיעים מאותה נקודה לאותה נקודה, מהכפר הנידח אל העיר הגדולה. הם דומים ושווים מבחינת המסלול שהם עוברים. עם זאת, אין ספק שמה שקורה בראשים שלהם אינו דומה ואינו שווה כלל. הזקנים החכמים הוגים בדברים עמוקים, ונהנים מחידושי חכמה. העגלון טרוד בהובלת הסוסים בפיטולי הדרך. הסוס חושב על האוכל שיקבל בסוף המסלול.

כולם מתקדמים על אותו מסלול, באותה דרך, אבל יש הבדל מהותי וגדול ביניהם, מאחר שראשיהם נתונים במקומות אחרים.

בדומה לכך, המסלול של כולנו זהה, לכאורה - מחדר הלידה לבית הקברות. אבל ההבדל הגדול נעוץ בשאלה - איפה הראש שלנו מונח?

שלוש המלכודות שברך

הוא רוצה להיכנס...

אדם אחד הגיע עם גמל לקניון, אך השומר מנע ממנו להיכנס, בטענה שאסור להכניס בעלי חיים לקניון. האיש כעס, וחזר לביתו. למחרת שוב הגיע האיש עם הגמל, וביקש להיכנס.

"כבר אמרתי לך", הודיע לו השומר, "אסור להכניס בעלי חיים לקניון! רוצה להיכנס? - בוא בלי הגמל!" האיש הלך משם, אבל כמה דקות אחר כך הוא חזר לקניון עם הגמל ועם פיתה. חצי פיתה הייתה מהודקת לאוזן ימין של הגמל, וחצי פיתה לאוזן שמאל שלו. "אין כניסה לבעלי חיים", אמר השומר בייבוש. האיש התעצבן, וצעק על השומר: "אתה, אל תגיד לי מה לשים בתוך הפיתה שלי!"

כאשר יש לאדם תאוה, הוא ימצא לה את כל הצידוקים, וינסה לממש אותה בכל דרך אפשרית.

כשאדם נתון לשליטת התאוה, מי יגיד לו "מה תעשה ומה תפעל"? אם יהיו קשיים בדרך, הוא יעלה על הרים ויקפץ בין גבעות, כדי להשיג את מבוקשו.

אולם התנא הקדוש מלמד אותנו במשנה, ש"הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". התאוה היא אחת מהמלכודות המסוכנות ביותר, שהאדם יכול ליפול אליהן.

אולם התנא הקדוש מלמד אותנו במשנה, ש"הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". התאוה היא אחת מהמלכודות המסוכנות ביותר, שהאדם יכול ליפול אליהן.

אולם התנא הקדוש מלמד אותנו במשנה, ש"הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". התאוה היא אחת מהמלכודות המסוכנות ביותר, שהאדם יכול ליפול אליהן.

אולם התנא הקדוש מלמד אותנו במשנה, ש"הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". התאוה היא אחת מהמלכודות המסוכנות ביותר, שהאדם יכול ליפול אליהן.

אולם התנא הקדוש מלמד אותנו במשנה, ש"הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". התאוה היא אחת מהמלכודות המסוכנות ביותר, שהאדם יכול ליפול אליהן.

אולם התנא הקדוש מלמד אותנו במשנה, ש"הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". התאוה היא אחת מהמלכודות המסוכנות ביותר, שהאדם יכול ליפול אליהן.

אולם התנא הקדוש מלמד אותנו במשנה, ש"הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". התאוה היא אחת מהמלכודות המסוכנות ביותר, שהאדם יכול ליפול אליהן.

אולם התנא הקדוש מלמד אותנו במשנה, ש"הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם". התאוה היא אחת מהמלכודות המסוכנות ביותר, שהאדם יכול ליפול אליהן.

לרכישת ספרו החדש של הרב יצחק פנגר "המכתב" חייגו להדברות שופט: 073-222-1250 או באתר shops.hidabroot.org

מתוך ספרו החדש של הרב זמיר כהן: המדריך המלא לנישואין מאושרים, לרכישת הספר חייגו להדברות שופט: 073-222-1250

מאות קהילות לא טועות

הצטרפו למאות קהילות שזכו להינות משבת של עונג והתעלות רוחנית

במסגרת פעילות זו רבני הידרות מגיעים לבית הכנסת שלכם ומעבירים אתכם חווית שבת בלתי נשכחת!

לפרטים חייגו: 073-222-1361 ללא עלות!

שאלון היהדות של יונתן רזאל

לרגל השקת אלבום ההופעה החדש שלו, מתייצב הזמר יונתן רזאל לשאלון יהדות. מה סיפור הילדות שמלווה אותו, איזו דמות תנ"כית הוא היה רוצה לפגוש ועל איזו שאלה הוא העדיף שלא להשיב?

סיפור ילדות שמלווה אותך?

"כשהייתי ילד נסענו דרומה, ובדרך עברנו תאונת דרכים. האוטו שלנו התהפך לגמרי. הייתי אז בן 12, אבל הזיכרון הזה מלווה אותי עד היום. ערבים בדואים שהתגוררו באזור נחלצו לעזרה. הם הגישו לנו עזרה ודאגו לנו למים ולעזרה ראשונה וכרכו סביבנו עד שנרגענו והתאוששנו. היינו בקשר איתם הרבה זמן אחר כך. בנס אף אחד לא נפגע, ממש בחסדי ה', כי זו הייתה תאונה רצינית והאוטו התהפך לגמרי. מה שנשאר לי כמזכרת מאותה התאונה זו הסימפוזיה התשיעית של בטהובן, שהייתי באמצע ללמוד את הפרטיטורה שלה כשנסענו באוטו. בגלל התאונה התווים שלה נחרטו לי חזק בראש".

נקודה יהודית שאתה מתחבר אליה

באופן אישי?

"נראה לי שאני מחובר מאד לדמות של רבי עקיבא, שחזר בתשובה בגיל כל כך מאוחר והבין שאדם יכול להשתנות. זו נקודה יהודית מאד מהותית, שאין סוף לשינוי ולמי שאתה. זה קצת הפוך מהעניין של לקבל את עצמך, כי התורה מלמדת אותנו שאתה דווקא יכול לשנות דברים בסיסיים במי שאתה".

היהדות בשבילך היא?

"היהדות בשבילי היא הכל. זה כל החיים שלי, מה השאלה בכלל? זו מערכת היחסים שלי עם עצמי, עם זוגתי ועם הילדים, זה משפיע על הכל. זה העולם שבו אני חי".

מצווה שיקרה ללבך במיוחד?

"קשה לי לומר. תלמוד תורה, חסד, אלו דברים מאד אישיים בשבילי, שקצת קשה לי לחשוף. אני חושב שזו שאלה מאד אישית".

חג אהוב עליך?

"פורים. יש משהו באחדות ובשמחה של היום הזה. מין שמחה פנימית והרגשה שפשוט, וסליחה אם זה נשמע פשוטי מדי, שהכל טוב. בפורים אין תשובה והכאה על חטא וחרדת הדין. זה יום שהוא כמו יום כיפור, אבל ממקום של שמחה ואהבת ה'. אפשר לבקש הכל ביום הזה, אפשר לשמוח ואפשר להתבסס הכל ממקום של קודש".

כמה וכיצד הקב"ה נוכח בחיך, ובאיזה אופן הוא משפיע על עשייתך?

"זה אישי מדי. קשה לי לענות על השאלה הזאת. זה קצת, וסליחה אם אני מגזים, על גבול המציצנות והריאליטי. אם אני מספר איך וכיצד הקב"ה משפיע עלי זה מרגיש לי פחות אמיתי.

זו שאלה מאד אישית בשבילי, כי אילו דברים שאשתף בהם את אשתי, אבל אני לא יכול לשתף בפרהסיא. זה משהו מאד עמוק ופנימי בשבילי".

דמות תנ"כית שהיית רוצה לפגוש?

"אברהם אבינו. נראה לי שאמרתי קודם שאני מאד מחובר לרבי עקיבא, והייתי שמח לפגוש אותו לכמה דקות, אבל אם מדברים על דמות תנ"כית אז הייתי מאד רוצה לפגוש את אברהם. משהו בדמות שלו, בזה שהוא הראשון והיחיד בעולם, בעל החסד הראשון והמאמין הראשון, מדבר אלי מאד".

פגישה/שיחה מעניינת שהייתה לך פעם?

"פגשתי את הרב חיים קנייבסקי שאמר לי כמה משפטים קצרים, כדרכו בקודש, שהיו מאד משמעותיים, אפילו קריטיים, לחיים שלי".

סיפור מעניין שקרה לך/היית שותף בו?

"כשהייתי בן 15 נפגשתי עם המלחין המפורסם ליאונרד ברנשטיין, וזה היה מפגש מאד משמעותי בשבילי. המפגש עשה לי סחרחורת בתור ילד צעיר. דיברנו ארוכות, ניגנתי לו יצירות שלי והוא דיבר איתי על המשמעות של להיות מנצח. זו הייתה דמות שהערכתני מאד בפן המקצועי והמפגש הזה זכור לי לטובה עד היום.

"חוץ מזה היו לי עוד הרבה מפגשים מעניינים.

לפני שהתחתנתי, אחרי שהשתחררתי מהצבא, נסעתי מסביב לעולם וביקרתי בהרבה קהילות יהודיות על הגלובוס. הייתי מעין זמר נודד, עוד לפני שהתחלתי להופיע באופן מקצועי. אני זוכר פגשתי גויים ויהודים והיו לי מפגשים שהתנו את הקשר שלי ברמה המקצועית וברמה היהודית. בין השאר, פגשתי זוג של גרים בצ'כיה, באיזה חור נידח בעיר שאין

בה כמעט יהודים, שסיפרו לי שהחליטו להתגייר בגלל שלמדו קורס על השואה. משהו בסיפור של השואה והעם היהודי היה נראה להם כל כך מופרך שהם הרגישו שהם חייבים לחקור אותו לעומק. התהליך הזה הוביל אותם ליהדות והם התגיירו והקימו קהילה יהודית באותה עיר. הייתי אז ילד בן 23, אחרי הצבא, והמפגש הזה

עם שני אנשים שדווקא השואה, שהיא אחת מנקודות הקושי הכי גדולות וטראומטיות עבור רבים, גרמה להם לתובנה שיש כאן משהו אלוקי, היה מדהים. הייתי רוצה להאמין שאולי עוד אפגוש אותם שוב יום אחד".

מבחינה מקצועית, האם אתה במקום בו דמינת שתייה?

"אף פעם לא דמינתי שאגיע כל כך רחוק, זה הרבה מעבר לחלומות הפרועים שלי. אין לי שאיפות מקצועיות ואף פעם לא חלמתי על הצלחה כזאת. כל מה שקרה לי בקריירה שלי זה רק כי ה' מוביל אותי בדרך הזאת. אני מעולם לא דחפתי ולא שאפתי להגיע עד לכאן".

מה דעתך על בעלי התשובה? וכמה אתה מרגיש קשור לבעלי התשובה?

"אני חושב שבדור שלנו זו מתנה. תמיד היו בעלי תשובה, אבל הצורה בה יש כל כך הרבה בעלי תשובה היום זה סוג של חידוש. אני מחובר בכל נימי נפשי לעם ישראל, אבל עם בעלי התשובה יש לי קשר מיוחד".

ספר על האלבום החדש שלך.

"זו חגיגה בשבילי. סוג של הגשמת חלום כי יש כאן שילוב של תזמורת מדהימה וקהל מדהים. במובן מסוים, זה לא אלבום, אלא יותר תיעוד של רגע בקריירה. אלבום בשבילי הוא משהו

”אין לי שאיפות מקצועיות ואף פעם לא חלמתי על הצלחה כזאת. כל מה שקרה לי בקריירה שלי זה רק כי ה' מוביל אותי בדרך הזאת”

קצת אוטוביוגרפי, שמשתף אנשים בצורה קצת סודית, כי זה החיים שלי, והאלבום הזה הוא תיעוד של מופע אז בכלל. בשבילי זה קצת כמו לחזור הביתה. יש זמרים שבשבילם הופעה חיה עם תזמורת זה משהו חד פעמי, אבל בשבילי זה הרגשה ביתית ומוכרת, כי הייתי מנצח הרבה שנים ועבדתי כמעבד תזמורתי הרבה לפני שהייתי זמר. הפקתי מופעים דומים לזמרים גדולים כמו ארקדי דוכין ושלמה ארצי, ורק אחר כך צמחתי להיות זמר, אז בשבילי המפגש והמגע החי עם התזמורת הוא משהו שאני מאד מחובר אליו. זה סוג של מפגש מחודש עם עצמי, כי פתאום אני גם המעבד וגם הזמר וגם היוצר. יש בזה משהו מאד מרגש".

חנוכה ארומאטיק ויחמיק
 עם הרבנית אורית סלומון
 חופש-עיר-מרכז
 של הרבנית האמנית חדוה לוי

כ"ח אייר - א' סיוון
 13-15.5.2018
 הצטרפי למסע מס' המקומות מוגבל!
 073-222-1-202

מקומות אחרונים!
 אביב של תפילות
 לקראת חג השבועות
 בקברות הצדיקים באוקריאנה

שבע

ברכות

סיפור ההצלחה ה-900 של שבע ברכות

יפעת ואוריה חשבו שאין להם מה להפסיד כשהם נרשמו לשבע ברכות. לא לקח להם הרבה זמן לגלות שלא רק שלא הפסידו - הם הרוויחו בגדול. סיפור הצלחה נוסף

אולם, צלם, כל מה שהיה צריך".
יפעת מציינת שלא היה לשניים שום סיכוי - לכאורה להיפגש בדרכים טבעיות. "אני מאשדוד, והוא מטבריה. הוא למד בישיבה בקרני שומרון, מבחינתי זה ממש חור, לא הייתי מגיעה לשם בשום דרך שהיא".
מה הייתם רוצים לומר לרווקים שעדיין מחכים לשידוך שלהם?
"צריך המון סיעתא דשמיא בדבר הזה", אומרת יפעת מיד.

אוריה מוסיף: "לפעמים צריך לזרוק את מה שאתה חושב, את האמונות הקטנות, או יותר נכון הסטיגמות שאתה מאמין בהן, בשביל למצוא את הזיווג הנכון".
יפעת מחייכת ומשלימה: "היו לי המון קריטריונים שנראו לי ממש ברורים - הגבר הוא זה שצריך ליזום את הקשר, הגבר צריך לשלם כשיוצאים... דברים כאלה. בסוף דברים קרו להפך. את הסטיגמות צריך לשובר, כי הרבה פעמים מגלים שדווקא ההיפך ממה שחשבנו - זה מה שטוב לנו".
אתר שבע ברכות, שידוכים לדתיים ולמתחזקים בחינם
www.7brachot.co.il
לחלוטין -

להירשם. ביום שנרשמתי לאתר - ראיתי את הפרופיל של אוריה".
יפעת החליטה פשוט לשלוח לו הודעה. אוריה ענה להודעה, ועד מהרה עברו השניים לשוחח בטלפון.

"חשוב לא לפסול"

כשבוע לאחר שיחת הטלפון הראשונה - הם נפגשו, ומכאן הכל התקדם במהירות. "לי זה היה ברור מהרגע הראשון", אומרת יפעת במענה לשאלתי, מתי הבינה ש"זה זה".
"אם הוא היה מציע לי נישואין בפגישה השנייה - כבר הייתי אומרת כן. רק שלא נעים לסגור כל כך מהר... לקח 3 חודשים עד שהתארסנו".
אוריה מדגיש: "לקח 3 חודשים עד שנתתי לה טבעת. אבל בפועל כבר אחרי חודש היה ברור שאנחנו מתחננים; הלכנו יחד לסגור

שיחת הטלפון שלי עם יפעת מתנהלת כשאוריה ברקע. עד מהרה אני מבחינה שהם משלימים זה לזה את המשפטים. אוריה זורק מילה - יפעת כבר משלימה את כל המשפט. השניים כבר חובקים היום תינוקת מתוקה בת חצי שנה - אך הזיכרון של המפגש ביניהם באתר "שבע ברכות" עדיין טרי אצלם, וממלא את לבם באושר.

אוריה נרשם בפשטות לאתר כאשר ראה פרסומת שלו. אצל יפעת הדרך היתה מעט ארוכה יותר. "חברה שלי הכירה את בעלה באתר הכרויות אחר, שמיועד למגזר הדתי. ניסיתי לחפש באותו אתר - אך גיליתי שמדובר באתר פתוח מאד, והיה לי קשה למצוא בו מישהו כמו שחיפשתי. רציתי משהו סגור יותר, מפוקח יותר, חזק יותר. חברה אחרת המליצה לי על שבע ברכות, אז החלטתי

ר' עסית יעקוביציץ

הטור

המאור

כדורגל או מאכלי שבת?

איך מפרידים את הטוב מהרגע? ולמה משחק כדורגל בשבת כבר ממש לא מעניין אותי?

בסך הכל ביקשו ממך? להתענג! "וקָרָאתָ לְשֶׁבֶת עֲנֵג"..
כתוב ב"מתוק מדבש": על האיש הישראלי לקבל את השבת בשמחה יתרה, ולהרבות תענוגים כפי יכולתו לכבד שבת. אפשר לראות את אלה שכל השבוע "מסגפים" את עצמם, ולא אוכלים בשר או שותים יין, ובשבת הם מענגים את עצמם ואוכלים בשר ושותים יין, אז ניכר שהם מענגים את השבת. אבל אם כל השבוע אדם אוכל בשרים, ובשבת הוא לא אוכל - מכיוון שהחליט שמבחינה בריאותית לא כדי לאכול - אנשים אלו מעצבים את עצמם ולא מענגים את השבת כלל, אלא להפך, ה"ענג" נהפך להם ל"נגע".
תפקידו של האדם בעולם הוא להפריד את הטוב מהרע, ול"גאול" את ניצוצות הקדושה המצויים בעולם הגשמי. יוצא מזה, שכל דבר גשמי שמצוי בעולם אינו רק טוב ורע גמור, אלא שני דברים מעורבים יחד. גם בחתיכת לחם או בשר יש טוב ורע שמעורבים יחדיו, ותפקידנו להוציא את הטוב מהרע ולהשיבו למקורו האלוהי.
רגע, מה עם "הרע" שהיה באוכל, לאן הוא נעלם? עצם קדושת השבת מפרידה את הטוב של המאכל מהרע שבו. יוצא שאדם לא צריך לעשות כלום! השבת עושה הכל! ועל הזה נאמר "שבת וינפש", **מספיק לו שרק יאכל לשם מצוות שבת קודש.**

גיליתי דבר מעניין: שבכלל לא השתנית. אני עדיין חי משבת לשבת. ברור שאין מה להשוות, שבת היא מקור הברכה, היא מחיה את גופנו! אבל, במקום עשרה חברה'ה מהקבוצה שלי שרצים במגרש ורודפים אחרי כדור בניסיון לתפוס אותו, היום, ברוך ה', אני במתפלל במניין, ועשרה חברה'ה בבית הכנסת מתפללים יחד עם החזן. והכי חשוב - היום אני תמיד מנצח. בחרתי בה' - **הקבוצה שלו אף פעם לא מפסידה.**

השורה התחתונה:
"**את-שְׁבִתְתִי תִשְׂמְרוּ וּמִקִּדְשֵׁי תִירָאוּ.**"
"שבת" היא מלשון "לשוב". הקב"ה ברחמיו הגדולים נותן לנו מידי שבוע ביום השבת לשוב אליו "שובו אלי וְאֶשׁוּבָה אֲלֵיכֶם"
מכל הבלבולים והסחי דעת של כל השבוע. מה

כל השבוע אני משתוקק שהשבת תגיע. כל כך מצפה לתחושת האנרגיה שתציף את כל גופי, לשיר שירים בצוותא, לענג את שבת בשלל פיצוחים... למשחק הכדורגל של הקבוצה שלי!
תודו שלרגע התבלבלתם... לחשוב שפעם זה היה באמת עונג השבת שלנו! היינו מחכים כל השבוע למשחק כדורגל, ה' ירחם עלינו. ממש חיים משבת לשבת, הימים שבין לבין כאילו לא נחשבו, הם בסך הכל היו פלטפורמה של "התארגנות" לדבר האמיתי, משחק הכדורגל!
מסתבר שלא היו "חיים" ולא היתה "שבת". ה' ירחם עלינו וחרזנו בתשובה, והיום, ברוך ה', שכחנו איך נראה כדור. לפעמים אני מנסה להיזכר מה כל כך משך אותי? איך השתנתי, ואיך כבר אין לי עניין בזה יותר?

אביב הגיע שפע בא!
זה הזמן לערב חוויתי מעצים ומרגש עם מיטב מרצות הידיברות (וללא עלות)
חייגי: 073-2221290
מחנות גדולות
הזכות להזכות
הזכות להפרשת חלה
הזכות לזכות

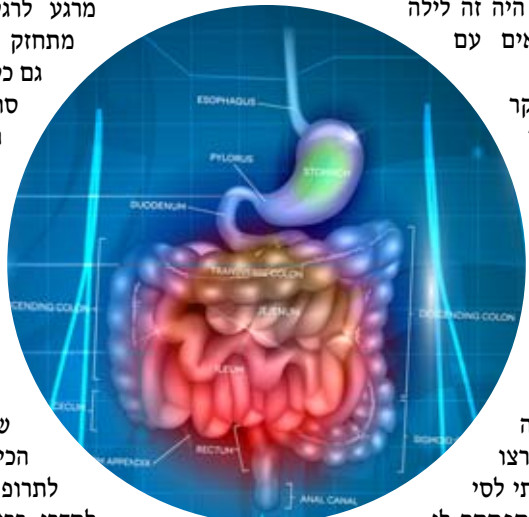

"אפילו הפרופסור לא האמין שאצא בחיים"

מוטי התעקש לפנות לרופא הטוב ביותר בתחום, אך כאשר אבצס ענק נוצר בבטנו, הבין כי הוא נמצא אך ורק ביד ה'. מכאן והלאה, שרשרת של ניסים הותירה אותו חי, בריא ושלם

שמי מוטי. אני בן 30 מאזור המרכז, והרגע ששינה את חיי, בחסדי ה', התרחש לפני חמש שנים בדיוק. אני חולה בקרוהן כ-12 שנה. בשתי מילים, קרוהן היא מחלה אוטואימונית כרונית, שבה הגוף תוקף בתאי דלקת את המעי הדק, וכתוצאה מחשיפת המעי לדלקת - המעי מצטלק ונוצרים סיבוכים רבים. הסיפור שלי התרחש לפני קצת יותר מחמש שנים. חיפשתי את הרופא הטוב ביותר, ולמרות עיכובים להתקבל אצלו נלחמתי להיות מטופל שלו, ולא פירשתי את זה כאיתות שאני צריך קצת יותר אמונה, וללכת בדרך הקלה שמסמנים לי משמים.

טיפול מסוים. אני מחריש, וה' ילחם לי ע"י שליחיו. הרופאים התייעצו בטלפון. לפי ניתוח קולם נשמע היה שהם מדברים עם דמות בכירה מאד. שמעתי רק "כן ניתוח חירום" - לא ניתוח הבנתי מהדיבורים שהרופא הבכיר נתן הוראה של "שב ואל תעשה". העבירו אותי למחלקה הכירורגית, לטיפול מוגבר מול חדר האחיות.

הרופא נתן לי טיפול תרופתי, אך הדלקת רק החמירה, ובשיאה היה זה לילה של כאבי בטן נוראים עם חסימת מעיים קשה. התעוררתי בבוקר וגיליתי לחדרתי שמהבטן פרצה לי "גולה", בגודל של אשכולית. מובן שהרופא הטיס אותי לבית החולים. שם לא הייתי צריך לחכות הרבה במיון, כי רק הרמתי את החולצה - וכל הכירורגים רצו למיטתי. הם העלו אותי לסי טי, ושם התברר כי התפתחה לי

התזונה קיבלתי בטי.פי.אן, שזה מזון שמכניסים דרך וריד ראשי באזור הלב. אך הניסים זרמו יום אחרי יום.

כל הכירורגים טענו כי יש לנתח אותי בדחיפות, וניסו לשכנע אותי בכל סוגי השכנועים, אך אני לא התערבתי, ופרופ' אבי ריבקנד לא הסכים לניתוח בשום אופן. הוא היה בדעת יחיד, אך הוא התעקש. לאחר חודש יצאתי מהמחלקה, חלש - אך בריא ושלם.

הפרופ' עלה לחדרי, לחץ את ידי בחום ואמר לי: "תגיד תודה - לא לי, אלא לבורא עולם", כך אומר לי הפרופ', "אני אישית לא האמנתי שתצא מכאן..."

לימים אמר לי הפרופ': "אין לי מושג למה כ"כ התעקשתי נגד דעתם של חברי המנתחים, אך היתה לי הרגשה חזקה שזו סכנה לנתח אותך, ואני מודה לה' שצדקתי".

אחד המנתחים הבכירים פגש אותי ביציאה מבית החולים, ואמר לי: "תגיד תודה לה' שלא ניתחו אותך, כי אז, במקרה הכי טוב - היית נכה לגמרי".

מאז, חיי השתנו. כל ציר חיי טוב על האמונה שכל מה שקורה איתנו - מגיע מחסדי ה'. וההשתדלות, אסור בשום אופן שתסתור את האמונה והביטחון בה'.

מרגע לרגע אני, בחסדי ה', מתחזק באמונה ובביטחון, גם כשמחברים אותי ל-4 סוגי אנטיביוטיקות ולהידרו-קורטיזון. אני שואל רק את המינימום ההכרחי. את כל השאר אני מפקיד בידי בורא עולם. וכאן מגיע החלק המפתיע. ארבע שעות אחרי שעליתי למחלקה הכירורגית וחיברו אותי לתרופות, נכנסת פמליה לחדרי, בראשות פרופ' אבי ריבקנד, מנהל המחלקה הכירורגית. הוא ניגש אלי ואומר לי: "אל תפחד, בחסדי ה' אתה תצא מזה. אני מטפל בך מכאן ואילך באופן פרטי ואישי".

הבנתי מיד שהקב"ה אוהב אותי ואת הדרך שהחלטתי ללכת בה, להאמין רק בו ולדעת שכל השאר השתדלות. יותר מחודש שהיתי במחלקה. קיבלתי תרופות במינונים שיכולים להשכיב פיל. בכל התקופה הייתי בצום, ואת

לימים אמר לי הפרופ': "אין לי מושג למה כ"כ התעקשתי נגד דעתם של חברי המנתחים, אך היתה לי הרגשה חזקה שזו סכנה לנתח אותך"

2000

ארגון הידברות - מחלקת אמ"א
סייעה בהצלה של אלפי תינוקות!
מחלקת אמ"א מסייעת בכל תחום להצלת חיים.
לא נמצאה האמא שהתחרטה על הנוול

השלישייה

לא ויתרה עליהם... **INICE**

צילדים

התרופה, המכה (ב')

בשבוע שעבר סיפרתי לכם איך טעמתי מהתרופות שבאמבטיה

לי דבר על תרופות. היא רק הסתובבה ובכתה. לפעמים היתה מסתכלת עלי ואומרת: "יכלתי לאבד אותך" ופורצת בבכי. כל הענין הזה ממש ממש לא נעים. כיום אני יודע שעשיתי שטות נוראה וטפשיה. כי אני יודע שלילדים אסור לנגע בתרופות או בכל דבר שלא מבגר נתן להם, גם אם זה נראה כמו מים ונמצא מתחת לכיור. זה מפחיד אותי. הייתי יכול למות מזה.

כעת אולי תבינו, מדוע אני מקבל בצורה כל כך טובה את הקרחת העגלה והמוזרה שנהייתה לי במרכז הראש. הקרחת היא זו שהצילה אותי בחסדי ה'. בזכותה הבחינה אמי בזמן, שמשוהו לא בסדר אתי. אני אומנם קצת מתבייש בקרחת שלי אבל אני יותר מתבייש לספר לחברים שלי מדוע וכיצד היא נעשתה.

אם קרה ושתיתם משהו שאתם לא בטוחים בו - ספרו מיד להורים שלכם. אל תפחדו מענש. גם אם תקבלו, לא נורא. החיים יותר חשובים מהכל. אפלו מהקרחת העגלה שיש לי על הראש.

תגיד לי רק מרחת את המשחה? חשבתי לומר "כן", אבל ידעתי שזה יהיה שקר, ואני לא משקר לאמי. עשיתי "לא" עם הראש. "מה עשיתי?" זעקה אמי, הפעם בבחלה גדולה. בשארית כוחותי הצבעתי לעבר ארון התרופות. היא רצה אליו, פתחה אותו, וכשראתה את קפסאות הכדורים הפזרות, הבינה מיד מה קרה. "אלקים אדירים!" שמעתייה אומרת, ואלה המלים האחרונות ששמעתי לפני שנרדמתי.

רק אחרי עשרים וארבע שעות התעוררתי. התברר שהבחינו אותי לטפול נמרץ, והיו צריכים לעשות לי החיאה. "הבן שלך בלע כמות שהיתה יכולה להרג בן אדם חסון", אמר הרופא לאמי. "לו הוא היה מגיע עוד עשר דקות, כבר לא היה מה לעשות".

"אין מה לעשות" פרושו שמתים. ככה אני הבנתי את זה. הם שטפו לי את כל הבטן מהתרופות שבלעתי ונתנו לי תרופות אחרות, כדי לתקן את ההפרעות שגרמו התרופות שלקחתי. חזרתי הביתה. אמי לא אמרה

יצאתי מהאמבטיה והרגשתי מסחרר. הלכתי כמה צעדים והחלטתי לשבת בכרסה כדי לנוח. ופתאום נגשה אלי אמי: "מה נשמע, אליהו?" "בסדר", עניתי, מנמנם משהו. "מה הלכלוך הזה על הראש שלך?" שאלה. "כלום", אמרתי. "תסתכל בראי", אמרה, "אתה מלכלך בחמר לבן". נגשתי אל הראי. הסרתי לשניה את הכפה, וצרכה בקעה מגורני. "אמא, נופלות לי כל השערות!!!"

"מה עשיתי?" צעקה אמי, "מרחת את משחת הגלוח של אבא על הראש! אין לה מה לעשות?" לא עניתי. הרגשתי כאבים בראש. אמי לקחה אותי לאמבטיה והחלה לטוף לי את הראש. שערותי מלאו את האמבטיה, אבל זה כבר לא ענין אותי. מה שענין אותי הוא שאני לא מרגיש טוב. הרגשתי איך אני הולך ונרדם. "אליהו... מה קורה לך? דבר אלי!" נשימתי הלכה וכבדה. "מה עשיתי?"

מה בפרשה?

שנת השמיטה

פרשת בהר פותחת בציווי על שנת השמיטה: שש שנים עובד האדם את שדהו, אך בשנה השביעית שובת ואינו עובד את אדמה. אחת לכל שבע שמיטות מגיעה שנת היובל, והתורה מפרטת גם את ההלכות המיוחדות לשנה זו. הקב"ה מבטיח לעם ישראל כי לא ייזק משמירת השמיטה, וכי האדמה תיתן בשנה השישית יבול שסיפק גם לשנה זו.

התורה ממשיכה ומפרטת הלכות שונות כמו איסור ריבית, הלכות הנוגעות לעבדים ולאופן שבו על האדם לנהוג בעבד שחי בתוך ביתו. התורה מצווה גם על האדון לשלח את עבדיו בשנת היובל.

בדיחות לילדים

איך יודעים כמה ותק יש לרופא השיניים? לפי התאריך על החוברת בחדר ההמתנה.

- דני, אם היו לך 10 שקלים בכיס, ובדרך נפלו לך 5 - מה יש לך עכשיו בכיס? - חור!

אדם נכנס לחנות מצנחים, ובוחר מצנת. בקופה הוא שואל את המוכר: - ואם זה לא יהיה טוב? עונה לו המוכר: - אין בעיה, אם לא יפתח - תבוא ותחליף.

- אבא, מה זו מקהלה?
- מקהלה זו קבוצה של אנשים ששרים יחד.
- אה, אז אם אני שר לבד - אני מקל?

משחקי ידות, פאזלים, רביעיות, משחקי חיים ולדר, משחקים לחגים, משחקי יצירה, ספרי קומיקס, סיפורי צדיקים, ספרי חיים ולדר, מארזי דיסקים, ועוד ועוד...
בואו להתרשם ולרכוש:
shops.hidabroot.org
או חייגו: 073-222-1-250

לרגל השקת אתר הידברות שופס החדש! מבצעים גדולים גם על מוצרי הילדים אנחנו מתחייבים ואתם ארווחים!

הידברות לראות - לקנות - להתחבר

חבורת הבלשנים

כתיבה: לאה / ציור: אהרון זאב ברנשטיין

באירומת **קריקטור** למכאנז עמומים 052-7133296

המשך בשבוע הבא...

אחת שאלתי

הרב ארז חזני

הטלפונים צלצלו בתפילה - ונגנבו

כשהטלפונים צלצלו והפריעו למתפללים, החליט הגבאי להוציא אותם אל הרחוב - ואלו נגנבו

עדן ממונו לא הפקר. ואמנם כאשר המכשירים מפריעים יש רשות להוציאם אל הרחוב, אבל המוציאם חייב לשמור עליהם. רק במקרה שהגבאי היה מקבל תחלה את רשות אב בית הדין (או הרב המקומי) להניח את המכשירים ברחוב, היה מקום לפטור אותו מהתשלום, כמבאר בשלחן ערוך (ח"מ סי' ב' ס"א): "כל בית דין, אם רואים שהעם פרוצים בעברות, ושהוא צריך שעה, דנים בין מיתה בין ממון, בין כל דיני עניש", כי לבית דין יש את הסמכות להפקיר (לפי צרך השעה) את ממונם של חוטאים, כדין "הפקר בית דין הפקר".

לסכום: לגבאי לא היה רשות מבית הדין להפקיר את ממונו של שלמה, ולכן עליו לשלם לו את דמי המכשירים.

המכשירים המנגנים, לא טרח כלל לחפש באמצע תפלתו אחר בעליהם, אלא פשוט יצא אל מחוץ להיכל בית הכנסת, הניחם על הספסל שברחוב, וחזר לתפלתו... (יצין שמדבר בגבאי ישיש שאינו יודע כלל להשתמש בפלאפון, ולכן לא ידע כיצד לנתק את המכשירים). לאחר ששב שלמה אל מקומו, הבחין מיד שמכשיריו נעלמו. "היכן הטלפונים?", שאל בחרדה. השיבו לו שהגבאי הוציאם לחוץ, והוא יצא מיד לחפשם. אך היה זה מאחר מדי... המכשירים כבר אינם על הספסל! כעת תובע שלמה את הגבאי לשלם לו את דמי המכשירים היקרים: "מדוע לא חפשת היכן אני עומד? ואם כבר החלטת להוציאם, מדוע אל הרחוב?!".

אך הגבאי לא עמד מנגד, וטען כנגדו: "וכי רצית שבאמצע שמונה-עשרה אלה לחפש אחריהם?! הולכתי את המכשירים אל מקומם הראוי - אל הרחוב!"

עם מי הדין?

תשובה:

המתפלל שלמה התנהג כפושע גדול, אבל

ומקדשי תיראו (ויקרא כ"ו, ב'), המקומות המקדשים בגלות, והם בתי כנסיות ובתי מדרשות, כאמרו: "זאתי להם למקדש מעט" (יחזקאל ט"ו), ואמרו חז"ל (מגלה ט"ו). אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות (ספורנו).

מעשה שהיה כך היה: סוחר בשם שלמה הגיע אל בית הכנסת, והניח את שני הטלפונים הנידים שלו על גבי השלחן שלפניו. לפני תפלת שמונה-עשרה, נגש שלמה לעמוד בתפלה ממול ארון הקדש, כשאת שני מכשיריו הוא משאיר על השלחן. לפתע, באמצע תפלת הלחש, החל אחד הפלאפונים להשמיע בקול גבוה ביותר שיר חסידי. מובן שכונת המתפללים הפרעה מאד, ולאחר דקותים, כאשר סוף סוף פסק, פתאום מתחיל המכשיר השני לשיר ולזמר בקולי קולות... עוברת עוד דקה, ושוב, גם הראשון חוזר לנגן ולשיר יחד עם השני...

המצב היה בלתי נסבל, תפלת הצבור הטרדה והפרעה, וגבאי בית הכנסת רתח מזעם. הטלפונים המשיכו לצלצל ולנגן ללא הפסקה, והגבאי הזעם החליט לקום ולעשות מעשה. הוא נגש אל שלחנו של שלמה, נטל את שני

מזווית

נשית

האם תמיד נצטרך לשמוט ולוותר? ודאי שלא. בעוד שבדור הקודם היה

החינוך מאופיין בשליטה הורית מוחלטת, הרי שהיום מסתמנת מגמה של שמיטה מוחלטת: נדמה שהילדים גולשים מבין האצבעות. אי אפשר לשמוט כל העת, והראיה: שנת השמיטה מבליחה אחת לשבע שנים בלבד. העולם הזה הוא עולם של השקעה והשקיה. מהו, אם כן, המינון הנכון? המינון הנכון נמצא בהבנה שכל אדם: בן זוג, ילד, חמות או כלה - הם תורה. לא פחות משאת מחזיקה בהם, הם מחזיקים בך. בפרשתנו פסוק מופלא: "וכי ימוך אחיך, ומטה ידו עמך והחזקת בו" (ויקרא כ"ה, כ"ה). המילים "החזקת בך" הן חידה: מי מחזיק במי? הנופל מחזיק בך או שמא להיפך: את מחזיקה בו כטובעת, במינה שכל נפילה שלו, היא לימוד הכרחי שלך, תורה שאי אפשר בלעדיה? עניות הזולת באה לתקן את עניות דעתנו. "שכך ברא ה' יתברך, שיהיה לזה סיוע מזה וזה לזה יצטרכו, כדי שיבינו הכל שהכל מה', ושלעולם לא יהא כל השלמות אצל אחד. ולכן, איזהו חכם? הלומד מכל אדם..." (שפ"א לפרשה).

לרכישת ספרה החדש של הרבנית ימימה מזרחי 'איך היא צומחת - על התחדשות, צמיחה, שמחה וברכה', חייגו להיברות שופו: 073-222-12-50

לתת

גם הענקה יכולה להיות רצון לשליטה. מהי נתינה נכונה?

השליטה את מקומה לשמיטה, היכולת הזרה כל כך לטבע הנשי - לשמוט ידיים ולתת לדור הבא ללכת קדימה, ליפול ולשוב על עקבותיו, לבחור. כך נעמי, בנעימותה, אומרת לכלותיה: "לכנה בנותי, שובנה": לכנה, שובנה - זו בחירה שלכן עכשיו. אותה אישה נערצת שעזבה את בית לחם כשהיא בידיים מלאות, שבה ריקם.

רק עכשיו, מנושלת מכל עשירות ושליטה, היא מגלה את השמיטה. בעל ספר החינוך (מצווה פ"ד, שמיטת קרקעות) מגלה, כי גם רצון הנתינה וההרעפה הוא במהותו רצון שליטה. הוויתור גדול ממנו לאין ערוך, הוא הוא הדרך אל ההר, הוא הקשר שבין עניין השמיטה לבין הר סיני... האישה הוותרנית ביותר בהיסטוריה היהודית, שהשורש "ו.ת.ר." מרכיב את שמה, היא רות. מנסיכה מואבייה כל יכולה, עשירה ואהודה, היא הופכת לגיורת בודדה, מנודה, מקבצת דבובות בשדות זרים! האישה הזו שומטת מידיה הכל. היא מובלת ע"י חמותה בויתור טוטאלי: "באשר תלכי אלך... באשר תמותי אמות"... היא ויתרה על הכל, וזכתה להיות אמה של מלכות.

אחד מתפקידיה העיקריים של האישה, ממש כמו האדמה, הוא ההענקה: שתינה, נותנות את יבולן, מגדלות, אבל בעיקר מביטות בעיניים טובות וחכמות בבן השב הביתה מן הדרך. בשלב מסוים הולכת ההענקה ומיטשטשת: נדמה שהכל מובל מעצמו. הבית, באינרציה בלתי נראית, "מתפקד", ואת - מביטה מן הצד, מנושלת את אט מן הפיקוד. כך מסביר להפליא הרמב"ן לפרשתנו את המילה "ויבל" - הכל מובל אל מקומו, תזכורת לכך שדבר אינו שייך לנו, אינו מובל על ידינו. על המילה "דרור" הוא כותב: "ועל דרך האמת, דרור מלשון דור הולך ודור בא..." (רמב"ן ויקרא כ"ה, י"א), הדור הבא גדל נגד עיניך, ופאתום, ההענקה שהפכה אותך ענקית כל כך נשמתם מבין אצבעותיך. הוויתור הגדול ביותר בחיים הוא אולי הוויתור על הנתינה. יותר משהעגל רוצה לניוק, הפרה רוצה להניק ולהעניק. כמה את רוצה להוביל את כל המצווה המתבגר, לתת הכוונה לבת ה"תקועה" בשידוך, "להציל" את ההורים הצעירים מטעויות גורליות בחינוך הנכדים... ככל שעולים במעלה ההר, מפנה

חכמת

נשים

ובכמה הוא לא בסדר, זה ירחיק אותו יותר. הזוגיות מקרטעת? נתינה מולידה אהבה!

חרדות? פחדים? לא רגועה? תרגיעי אחרים. צאי מעצמך וחבקי את הסובבים אותך, את לא תאמיני כמה שזה עוזר. ההתכנסות שלך בעצמך כשאת במצב לא טוב מעצימה את הכאב, והפחד נעשה גדול עוד יותר. אני גרה בצפת, ובאחת הנסיעות שלי לשיעור בתל אביב נתקענו בפקק במשך שעותיים. אחרי שעותיים נאלצנו לחזור לצפת. כמובן, לא מסרתי שיעור באותו ערב, וכיוון שהפקק היה קרוב לתל אביב - יצא שהיינו תקועים שעותיים ונסענו ארבע שעות. זו הייתה נסיעה מעייפת ומתישה, ולקח לי יומיים להתאושש, וזאת הבנתי את הסוד הזה, הרי נסיעה ולמסור שיעור זה בדיוק אותו הזמן, אז למה זה התיש אותי כל כך? מפני שלא הענקתי, לא מסרתי... זה היה מעייף יותר. הנסיעה או הטרחה יכולה להיות לפעמים הרבה יותר ארוכה, אבל ההענקה, החיבור עם בנות ישראל - הוא שנותן את הכוח.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-222-1290

נדאי הוא רבי שמעון

כשאת לבד זה קשה, אומר לך רשב"י, זה ארוך ומייגע. אבל ביחד, הדרך הרבה יותר קלה

הכנסת אורחים רחבי ידיים... וכל הדרך מחלקים שתיה, יין, מים, שוקו, עוגות וסנדוויצ'ים במגוון טעמים, בורקס וקוגל, לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי... והדרך עד הציון היא הדרך הכי יפה שיש.

ובאמת, כל חיינו הם טיפוס על הר, הר תלול ודורש, ורשב"י מלמד אותנו פרק בטיפוס בהר החיים: ביחד! כשאת לבד זה קשה, אומר לך רשב"י, זה ארוך ומייגע. אבל ביחד, הדרך הרבה יותר קלה.

התורה מלמדת אותך שכל קושי בחיים את פותרת דווקא על ידי יציאה מעצמך, חיבור עם אחרים ונתינה. קשה לך בפרנסה? התורה מבטיחה: תני מעשר, ותתברכי. הילד שלך בירידה, חלילה? העניקי לו ותחברי אליו, הוא זקוק לך! אם תבצרי בעמדות שלך

להגיע לרשב"י זה לטפס על הר. ברוך השם יש כביש עד הציון, וכשאני מגיעה, בעלי מוריד אותי ממש בפתח, הרי לא ייתכן לטפס את ההר ברגל, זה ארוך ומייגע... והנה, פעם אחת בשנה, בל"ג בעומר הכביש חסום, ואני נוסעת מצפת באוטובוס עמוס עד להתפקע. האוטובוס פולט אותנו רחוק מההר וצריך לטפס ברגל, ללכת ועוד ללכת, ואח"כ לעלות ולעלות... וכן... בל"ג בעומר זה קל, והדרך עד הציון היא הדרך הכי יפה שיש.

אז איך זה שבכל השנה זה ארוך ומייגע, ובל"ג בעומר את מרגישה כאילו נושאים אותך על כנפי נשרים? התשובה, כך גיליתי, היא הביחד. זו ממש העלייה לרגל של הדור. כל עם ישראל... כולם! אשכנזים, ספרדים, חסידיים, ברסלב, חב"ד... כיפות מכל הסוגים, סרוגות, שחורות ולבנות, שירים מכל העדות... אוהלי

יום שני כ"ט אייר 14.5.18 < 09:30-15:30 באולמי בית הידברות רח' אריה שנקר 20, פ"ת 073-222-1300 הורשמי מסי הפיקוחות מוביל

תפילה מיוחדת לערב ר"ח סיוון תפילת השל"ה הקדוש על הבנים בלב עמו זכור זכור הרב אלי עמר | הרב מרדכי לוי | אליהו שירי לימור בן סימון הרבנית חגית שירה במופע מדהים ומרגש 24 שעות של מתנות

ונהיה אנחנו וצאצאינו... לומדי תורתך לשמחה... חינוך ילדים והכנה למתן תורה באי ליום שכולו

גיל שנתיים הנורא

איך מתמודדים עם המרדנות בגיל שנתיים? מה אפשר לעשות כנגד דיכאון לאחר לידה? והאם אפשר לחזור לנהוג אחרי תאונה?

הטיפול בדלקת מפרקים שגרונית

בשבוע שעבר דברנו על דלקת מפרקים שגרונית, R.A, שהיא בעצם מחלה אוטו-אימונית שבה הגוף תוקף את רקמות המפרקים שלו. ניתן לוודא את קיומה של המחלה באמצעות בדיקות דם מסוימות:

שקיעת דם - בד"כ בין 20-0 אלה ערכים תקינים. מעל זה - מראה על דלקת בגוף.

מדד CRP - צריך להיות בין 0.5-0.0. ככל שזה נמוך יותר - מראה על בריאות טובה יותר. אם הערך מעל 5, יש לעקוב ולחזור על הבדיקה כעבור חודשיים. אם הערכים בעלייה - זה מצב לא טוב. אם הם בירידה - הגוף מבריא.

ראומטיק פקטור - בדיקה ספציפית למחלת ה-R.A.

הטיפול בבעיה זו אינו פשוט. בהשתדלות המעשית צריך שינוי באורח החיים, עם הרבה רצון ועקביות. התזונה צריכה להיות היפו אלרגנית - כלומר שלילת האלרגנים הידועים והוצאתם מהתפריט: חלב מוצרי, חיטה, בוטנים, תירס, קקאו, שוקולד, סוכר לבן, חומץ, אלכוהול, קפה, פירות הדר, בשר ומוצרי. מזונות אלה מגבירים את החומציות בדם, הגורמת לדלקת. לעומת זאת יש לאכול מאכלים היפו אלרגניים, המתבססים על קינואה, אורז בסמטי, שיבולת שועל, קטניות, כל הירקות חוץ מהסולניים - שהם עגבניות, פלפל, חצילים ותפוחי אדמה - פירות, אדומים בעיקר, שקדים (ולא אגוזים), גרעיני דלעת וחמניות לא קלויים.

יש לאכול מזונות המכילים כמויות גדולות של נוגדי חמצון טבעיים, כמו פירות יער, תה ירוק, רימון, ברוקולי, בצל ושום, וכן דגים המכילים חומצות שומן רב בלתי רוויות, בעיקר מסוג אומגה 3, כדוגמת הסלמון, מקרל והוליווד.

מחקרים רבים מוכיחים את החשיבות של תוספת חומצת השומן מסוג אומגה 3, אשר יעילות לטיפול בדלקות ובמחלות אוטו-אימוניות. למינרל אבץ יש היכולת להרגיע את הפעילות המוגברת של הכדוריות הלבנות הגורמות למחלה. ברומלין - נמצא באננס טרי - הוא אנזים המפרק חלבונים, וכן בעל פעילות נוגדת דלקת. הוא מקל על הכאבים באזור המפרקים.

תוספת של פרוביוטיקה - חיידקים טובים - שומרת על איזון של פלורת המעינים ומונעת חדירה של חלבונים לא מעוכלים לחזור הדם, מה שגורם לתגובות אלרגיות ואוטו-אימוניות.

צמחים לחליטה - כפית בכוס מים רותחים, לחכות 30 דקות ולשתות. הצמחים המתאימים הם קמומיל, זנגוויל, סרפד, שורש שן ארי ותלתן אדום. לאנשים הנוטלים תרופות מרשם - הטיפול צריך להיעשות בליווי של ייעוץ תזונתי.

הרבנית רחל בצרי היא יועצת תזונה ובריאות

מעלה משמעותית את רמות הסרוטונין במוח, ועוזרת להשתחרר מהתסמינים הדיכאוניים.

ג. **תיקון שגיאות חשיבה** - מחקר בן 10 שנים, הנתמך ע"י המכון הלאומי לבריאות הנפש האמריקאי, בחן מדוע רגשות קשים מתמידים אצל אנשים עם דיכאון. החוקרים מצאו כי אדם הנמצא בדיכאון מפרש מצבים שונים בצורה שגויה ולא תואמת למציאות. החשיבה השגויה משפיעה על מה שהוא מרגיש וכך משתמר הדיכאון. על כן ע"י שינוי קוגניטיבי עם עבודה על תיקון עיוותי החשיבה והתאמתה למציאות - ההרגשה משתפרת מיד, עד שלאחר התרגולים יוצאים מהדיכאון.

ד. **העלאת רמת ההנאה** - שימי דגש על פעילויות מהנות כמו יציאה עם בעלך, מפגש עם חברות, קריאת חומר קריאה מהנה וכדו'. זה משחרר ומאוורר מעומס המשימות היומיומיות ונותן כח להמשיך.

ה. ניתן ללכת לרופא שישקול מתן טיפול תרופתי לזירוז ההחלמה. (רבקה פינקלשטיין, פסיכותרפיסטית מוסמכת, מומחית לטיפול CBT מערתי) ***

ניתן ללכת לרופא שישקול מתן טיפול תרופתי לזירוז ההחלמה. (רבקה פינקלשטיין, פסיכותרפיסטית מוסמכת, מומחית לטיפול CBT מערתי) ***

לפני שנה עשיתי תאונה קלה עם הרכב. כמעט ולא נגרם נזק, למעט שריטות, אך מאז המקרה, לצערי הפסקתי לנהוג. נכנסו לי מחשבות שאני נהגת מסוכנת ומוטב שלא אנהג, ביטחוני ירד, קשה לי גם לנהוג לצד בעלי בשל הערותיו במהלך הנסיעה. איני רוצה לוותר על הנהיגה, בפרט שהדבר משמש אותי להסעת ילדי ולעצמאותי, אך המחשבה על נהיגה מלחיצה וגורמת מתח רב. המצב שאת מתארת מוכר, אך פתיר בהחלט. באמצעות שיטת CBT ניתן להתגבר עליו בעילות.

אחשוף חלק מהשיטה: נראה שהמחשבות חולפות בראשך באופן אוטומטי, ויש להן השפעה ניכרת על רגשותיך. למעשה, למחשבות שלנו יש השפעה על צורת הרגשתנו והתנהגותנו, לא פעם ללא בחינת העובדות בשטח.

את מתארת שלא ארע דבר אשר עשוי להגדיר אותך כ"נהגת מסוכנת", אך מחשבה שלילית ושגויה זו על היותך מסוכנת מניעה אותך להאמין בזה כמציאות. אם תסכימי להכניס מחשבה חליפית כמו, "תאונות קורות מידי פעם לנהגים", אזי מחשבה זו תשפיע על הרגשתך וממילא על ביטחונך לשוב לנהוג.

בעניין הקושי לנהוג לצד בעלך, שתפי אותו בהרגשתך, ספרי לו מה היית רוצה שיהיה. יטיבי אם תגיסי אותו למציאת רעיון שיעזור לך לנהוג לציוד. ישנה גם אפשרות לשלב טיפול CBT קצר וממוקד. (אורלי סמירה, מדריכת כנות, יועצת נישואין, פסיכותרפיסטית ובעלת תואר ראשון בפסיכולוגיה)

יש לכן שאלות בנושאי נפש, זוגיות, פרנסה ועוד? כתבו אלינו למייל debi@htv.co.il

יש לי ילד בן שנתיים ו-10 חודשים. לאחרונה הילד מתנהג בצורה ממש שונה מזו שהכרנו עד כה, זה מתבטא בכמה דברים: חוסף דברים, מכה, מתווכח, לא מקשיב, מתחצף, לא מוכן לקבל את המילה "לא", תגובתו היא בכי וצרחות. מה עושים?

יש סיבה טובה לכך שהשלב ההתפתחותי של גילאי השנתיים נקרא "גיל שנתיים הנורא" או "גיל ההתברגרות הראשון". אתם חווים את זה על בשרכם... כמו בגיל ההתברגרות של העשרה, גם בשלב הזה הילד בודק את הגבולות, ודרך זה את הנפרדות שלו, את זהותו.

על שני דברים חשוב לתת את הדעת בגידול ילדים, תמיד, ובעיקר בתקופות של שינוי ומעבר (שליבים).

1. ילדים מכורים לתשומת לב! הם יעשו הכל כדי לקבל התייחסות. אם הם לא מקבלים אותה ע"י התנהגות חיובית, הם ימצאו דרך לקבל אותה ע"י הנהגות שלילית. שימו לב היכן אתם מספקים יותר התייחסות: האם כמענה להתנהגות חיובית, או כמענה להתנהגות שלילית? עבדו על עצמכם!

2. ילדים זקוקים נואשות לגבולות, כי רק בתוך מסגרת הם בטוחים לפעול בחופשיות ויכולים לתת ביטוי לעצמם.

שימו לב האם אתם מספקים גבולות ברורים ויציבים, ובכך מספקים לילדכם ביטחון, ואת ההרגשה שהוא יכול לסמוך עליכם, שאתם שם כדי לשמור עליו, ולא מתקפלים מכל רטינה, בכייה או יללה שלו. קחו אוויר, נשפו, והתעשתו. (סמדר פרגר, פסיכותרפיסטית, מתמחה ביחסים הורות ומשפחה ומנחת קבוצות מוסמכת) ***

אני עם 3 ילדים, כרגע בחופשת לידה. שתי הבנות שלי עם בעיות תקשורת, כל אחת בבעיה שונה.

אני מרגישה שאני קורסת תחת לחץ... לאחרים זה יראה שאני לא בלחץ, אבל משהו בתוכי לוחץ עלי, ואני מרגישה רע עם זה עד כדי כך שאני רבה עם הילדה הבכורה, מה לעשות? אני רוצה להיות אמא טובה ואוהבת, אמא רגועה, ולא אחת שצועקת ורבה.

ממה שתוארת, יתכן שאת סובלת מדיכאון שלאחר לידה. בדיכאון הרבה דברים נראים כבדים ושחורים, הערך העצמי יורד וממילא יש התפרצויות כעס ותסכול עד כדי ייאוש. ניתן לטפל בזה בכמה אופנים.

א. **הגדלת התמיכה הסיבביתית** - יתכן שהטיפול בבנות הגדולות קשה ותובעני מידי בתקופה זו שאת מתאוששת מהלידה ועסוקה בטיפול בתינוק החדש, ע"כ כדאי לבקש את עזרת בני המשפחה ואף לפנות לארגוני עזר לילודת - אין מה להתבייש.

ב. **פעילות גופנית** - מחקרים מעידים כי הליכה של חצי שעה מידי יום (לפחות 3 פעמים בשבוע)

האתר החדש הידברות שוּפּס

shops.hidabroot.org

אנחנו מתחדשים ואתם מרוויחים

שירות לקוחות אדיב ומקצועי יעמוד לשירותכם לפני ואחרי הרכישה. לשביעות רצונכם המלאה.

מוצרים איכותיים העוברים בדיקות קפדניות, נאחים היטב ונשלחים אליכם במהירות רבה.

משלוחים בחינם ברכישה מעל סכומים לא נבוהים.

הרכישה שלכם תורמת רבות לפעילות הענפה של אירגון הידברות.

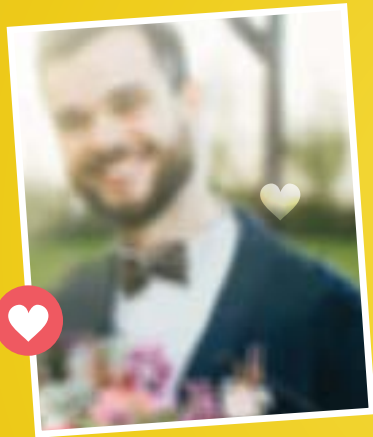
אתר חוויתי קל ונוח לשימוש, מחירים מצויינים ומבצעים אטרקטיביים מידי שבוע.

מגוון ענק של מוצרים מכל התחומים לבית היהודי.

הידברות שופס
לראות - לקנות - להתחבר

[ניתן לבצע הזמנות גם דרך מוקד המכירות: 073-222-12-50]

900 חתונות

סיפור ההצלחה הבא
יכול להיות שלך!

www.7brachot.co.il

38,000 מנויים ומנויות

שבע ברכות
אתר שידוכים איכותי ומפוקח מבית הידברות

אתר חינמי ואיכותי | עיצוב חדש לסמארטפון | חיפוש לכי GPS

חוגי בית עם מיטב המרצים
אצלכם בבית או בקהילה!

להרצאה בנושא: זוגיות | חינוך ילדים | תורה ומדע | אמונה | קבלה | שם האדם ועוד ...

הרב עמנואל מזרחי • הרב מרדכי חזיה • הרב רפאל אוחיון • הרב שי עמר הרב ראובן זכאים
הרב מרדכי לוי • ר' חנוך לדרמן
הרב מאיר בר יהודה - גרפולוג מאבחן עפ"י כתב יד • ר' יהודה פרץ גר צדק - נומר לשעבר

להזמנת מרצה / רב חייגו: **073-2221-290**

לזכות...

רבי שמעון בר יוחאי אומר:

"כל המזכה לאחרים
אותה הזכות עומדת לו"

ואינה סרה ממנו" (זוהר. לך לך)